

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про лікарські засоби» щодо спрощення державної реєстрації лікарських засобів

► СТОР. 6

Видання

Створили мистецьку енциклопедію Полтавщини

► СТОР. 8

Свято

Трійця ділить навпіл Зелений тиждень

► СТОР. 10

№ 113 (6367) СУБОТА, 18 ЧЕРВНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Турбуватися мають лише ті, хто намагається організувати бізнес на біді людей

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 червня

У рамках традиційної години запитань до уряду у сесійній залі пролунали доповіді міністра соціальної політики Андрія Реви та міністра культури Євгена Нищука.

Андрій Рева торкнувся питання внутрішньо переміщених осіб. За його словами, кількість переселенців з Донбасу та Криму перевищила 1 мільйон 783 тисячі осіб. З них 956 тисяч пенсіонерів, майже 72 тисячі — особи з інвалідністю, 234 тисячі — діти. «Люди, які були вимушені виїхати з місць постійного проживання, зіштовхнулися з численними проблемами — від пошуку місця проживання та роботи до вирішення питань із влаштування дітей у дитячі садочки та отримання соцвиплат. Забезпечення їхніх прав є пріоритетом у роботі міністерства», — сказав він. А. Рева нагадав, що практично вся робота з вирішення проблем внутрішньо переміщених осіб протягом двох років лежить на їх міністерстві, хоча проблематика, з якою вони мають справу, значно ширша, тож «не випадково було створено спеціальне міністерство з питань внутрішньо переміщених осіб, яке найближчим часом також долучиться до цієї роботи».

► СТОР. 2

Завтра — День медичного працівника

Академік Віталій ЦИМБАЛЮК: «Живемо в час, коли фантастика стає в медицині дійсністю»

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Завтра медичні працівники України відзначатимуть своє професійне свято. У їх складі і 18-тисячний загін Національної академії медичних наук, покликаний торувати шлях до високоякісної охорони здоров'я населення, першим відгукуватися на виклики часу. Напередодні свята кореспондент «Голосу України» поспілкувався з президентом НАМН академіком Віталієм ЦИМБАЛЮКОМ *(на знімку).*

► СТОР. 4—5

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА. Більше фото тут — www.golos.com.ua

Київ, Національний інститут хірургії і трансплантології ім. О. Шалімова НАМН України. В операційній.

ПОГОДА

Нарешті дочекалися тепла

З п'ятниці майже на всю територію України південний вітер приніс спеку. Температура повітря у більшості областей сягала протягом дня 25—29 градусів тепла, на заході — 25—32. Водночас, за прогнозами синоптиків, і в подальшому спостерігатиметься суха і сонячна погода, зумовлена високим атмосферним тиском. Вітер буде південний, 5—10, у західних областях місцями пориви 15—20 метрів за секунду.

Тим часом учені Сполучених Штатів попереджають про те, що літо-2016 буде найспекотнішим за всю історію метеоспостережень. До того ж, як стверджують американці, найближчі п'ять десятиліть температура продовжить підвищуватися, а головною причиною аномальної спеки експерти називають глобальне потепління на планеті, спричинене самою ж людиною.

КОРОТКО

■ На Львівщині станом на середину червня на пенсійні виплати та грошові допомоги спрямовано 721 млн. грн. Це становить 62,3 відсотка місячної потреби, — повідомляє головне управління Пенсійного фонду України у Львівській області, **передає наш власкор Христина ГОРОБЕЦЬ.**

■ Новий туристичний маршрут «Таємничими підземеллями Василіанського монастиря» відкрили у державному історико-архітектурному заповіднику «Стара Умань», **довідалася наш черкаський власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ Цьогоріч у Дніпрі збираються відремонтувати всі ліфти. Про це заявив міський голова Борис Філатов. За його словами, в обласному центрі на це виділене належне фінансування, **передає журналіст Галина НЕРЕТІНА.**

Міноборони з початку року отримало з держбюджету 150 млн. грн. на медичне забезпечення *(УНН)*

Турбуватися мають лише ті, хто намагається організувати бізнес на біді людей

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами міністра, нині до відомства надходять численні звернення у зв'язку з порушенням прав цих громадян на соціальні виплати. «Це пов'язано із законодавчою неврегульованістю питання», — зауважив він.

Так, ще у 2014 році були затверджені рішення щодо взяття на облік переселенців і надання їм за спрощеною процедурою всіх належних соціальних гарантій територіальними органами Пенсійного фонду України. Було забезпечено виплату пенсій за електронними пенсійними справами без обов'язкового надходження паперових документів. Цим спрощеним порядком, повідомив А. Рева, вже скористалися понад 1 мільйон пенсіонерів, і за цей період було виплачено майже 39 мільярдів гривень. Водночас щомісячну адресну допомогу нині отримують майже 220 тисяч сімей. Її вже профінансовано на загальну суму понад 1 мільярд 600 мільйонів гривень.

Але наприкінці 2015 року було внесено зміни до законів про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та про свободу пересування і вільне місце проживання в Україні, які вимагали приведення нормативно-правових документів Кабінету Міністрів у відповідність з новими законами. «На жаль, ця робота замість передбачуваних трьох місяців тривала шість. Лише 8 червня цього року уряд затвердив дві постанови щодо нових умов реєстрації переселенців та порядку виплати їм необхідних соціальних виплат», — повідомив він.

«Ми чудово розуміємо, що існує побоювання в експертному середовищі, з боку громадських організацій вимушених переселенців стосовно цих порядків. Оскільки є сумний досвід: щойно держава починає щось регулювати, одразу це позначається на правах і свободах громадян. Але хочу запевнити: головною метою прийняття документів є не створення проблем для внутрішньо переміщених осіб, а регламентування та забезпечення їхніх прав і свобод», — сказав А. Рева.

Міністр також нагадав, що припинення соціальних виплат та пенсій, яке спостерігається нині, — це наслідок рішень, самовільно прийнятих відповідними органами. «І найголовніше, що ні регламенту, ні процедури, ні способів оскаржень цих рішень не існувало. Кожен, що хотів, те й робив. Така практика більше не діятиме. Соціальні виплати не можуть бути зупинені без законних підстав. Кожне таке рішення буде ухвалюватися лише спеціально створеною комісією», — наголосив він.

Таку комісію очолюватиме або заступник міського голови, або заступник голови райдержадміністрації. До її складу входитимуть керівники всіх органів як підпорядкованих, так і зацікавлених. Рішення цієї комісії матимуть обов'язковий характер для всіх.

ДОСЛІВНО

Міністр соціальної політики Андрій Рева: «Хочу запевнити: справжнім переселенцям турбуватися немає чого. Турбуватися повинні лише ті, хто намагається організувати бізнес на біді людей. Мета прийнятих урядом документів полягає у тому, щоб забезпечити всі права і свободи внутрішньо переміщених осіб».

Крім того, раз на шість місяців відповідальні працівники будуть відвідувати переселенців на дому. Але не з метою з'ясувати, чи справді вони там проживають, а для того, аби з'ясувати потреби і проблеми людей. «Адже вони відірвані від постійних місць проживання, у багатьох із них немає родичів, друзів, знайомих. Ними повинен хтось опікуватися. Звичайно, це робота органів соціального захисту населення. Всі питання, які порушуватимуть переселенці, публічно обговорюватимуться на цих комісіях і ухвалюватимуться публічні рішення», — сказав міністр і запевнив: «Ми уважно слідкуватимемо за інформацією, яка надходитиме з місць, і контролюватимемо, щоб нормативні акти застосовувались як такі, що забезпечують права і свободи громадян».

Голова Комітету Верховної Ради з питань культури та духовності Микола Княжицький, звертаючись до міністра культури Євгена Нищука, порушив питання якості доріг. За його словами, невдовзі відбудеться виїзне засідання комітету в гуцульському селі Криворівня, яке називають «українськими Афінами», де жив Іван Франко, Михайло Грушевський та величезна кількість інших видатних постатей. «Такі місця мали б ставати паломницькими для виховання майбутнього покоління. Але українські школярі у ці місця не доїдуть, бо дороги там просто жахливі, вони практично знищені після повені у 2008 році. Тож провести там жодні заходи неможливо», — зауважив депутат та попросив звернути на це увагу відповідних міністерств. Євген Нищук пообіцяв звернутися до Міністерства інфраструктури, щоб, принаймні, питання доїзду до історичних місць вирішувалися першочергово.

Водночас, торкнувшись питань святкування річниці Конституції та Незалежності України, Євген Нищук наголосив, що міністерство прагне відійти від радянських канонів. «Мені не хочеться навіть вимовляти слово «заходи», бо велика кількість громадських активістів, творчих, креативних людей, підтриманих меценатами, Кабміном, Президентом, пропонують нові підходи. Це високопрофесійного рівня видовища. Ми навіть чуємо оцінку, що це видовища європейського рівня», — сказав міністр та додав, що принципово є участь у цих програмах молоді.

Так, за словами Є. Нищука, цього року до 25-річчя Незалежності України міністерство має амбітну ідею створення нового оркестру з музикантів, народжених після 1991 року — «Оркестр народжених незалежними».

Утім, відповідями урядовців залишилися задоволені далеко не всі народні депутати. Так, Сергій Власенко («Батьківщина») назвав годину запитань до уряду профанацією, адже відповіді на головне питання — як формуються тарифи на житлово-комунальні послуги — обранці так і не почули.

Олексій Рябчин, Надія Савченко.

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Час вилучити з Регламенту норми, які дискредитують законодавчий орган

Вечірнє засідання 16 червня

Народні депутати розглянули та відхилили два проекти постанов про скасування рішень Верховної Ради щодо прийняття законопроектів за основу та в цілому — про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (№2506а), та про виконавче провадження (№2597а). Проте перш ніж розпочати представлення проекту постанови про скасування рішення по законопроекту № 2506а, народний депутат Юрій Левченко звернув увагу на те, що в сесійній залі у кращому разі присутні близько півсотні парламентаріїв, тоді як електронне табло показує, що їх тут начебто понад 300.

Реагуючи на цю заяву, Голова Верховної Ради **Андрій Парубій** зауважив, що розуміє скепсис Юрія Левченка стосовно того, що електронне табло висвічує таку кількість народних депутатів, яка не відповідає кількості, що є в сесійній залі. «Так само й у п'ятницю ми маємо ситуацію, що парламент нездатний приймати рішення, тому одним із перших моїх рішень на посаді Голови Верховної Ради України була ініціатива про внесення змін до Регламенту. Ми маємо змогу вилучити ті норми, які дискредитують український парламент і, зокрема, зазначити, що тільки письмова реєстрація може мати значення. Але для того, щоб ми могли проводити реформу парламенту, її треба хоча б включити до порядку денного сесії. І мені дуже дивно, що народні депутати, які не голосують за реформу парламенту, сьогодні запитують, чому я оголошую результат електронної реєстрації», — сказав глава парламенту та, нагадавши, що це пряма вимога діючого Регламенту, закликав колег спільно змінювати Регламент та модернізувати Верховну Раду.

Стосовно суті проектів постанов, то **Юрій Левченко** зазначив, що пропонує скасувати рішення Верховної Ради про ухвалення вищезгаданих законопроектів не тільки через те, що вони, на його думку, ухвалені з порушенням Регламенту, але й через те, що створюють механізм для того, щоб багатії за допомогою приватних виконавців «вибивали останню копійку зі звичайного українця». При цьому, за його словами, в законопроекті № 2506а не прописані конкретні вимоги до приватних виконавців, зокрема, про те, як вони мають зберігати вилучені в людей цінності чи яку вони повинні мати освіту, а законопроект №2507а фактично узаконює «тітушок» у форматі приватних виконавців. «Нам кажуть про Польщу, Німеччину, Францію, але я не знаю, чи ті, хто про це розповідає, читав їхні закони. Я читав і бачу, що в них дуже детально прописана відповідальність приватних виконавців, а контроль за ними навіть більший, ніж за державними виконавцями», — сказав А. Левченко та застеріг, що, відповідно до цих законопроектів, приватний виконавець зможе зайти до будь-кого додому і, наприклад, забрати телевізор, аргументуючи це тим, що він належить якомусь боржнику, а далі навіть не суд, а сам приватний виконавець вирішуватиме, що робити з цим майном.

Натомість співдоповідач, перший заступник голови Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради **Павло Пинзеник** повідомив, що відповідно до поданих матеріалів і стенограми ранкового пленарного засідання від 21 квітня цього року під час розгляду законопроектів №2506а і №2507а народний депутат Юрій Левченко звертався до головуючого лише щодо голосування внесених ним поправок, а про порушення Регламенту не заявляв. Так само під час ранкового пленарного засідання 2 червня 2016 року, коли ці законопроекти було ухвалено в цілому, народні депутати, в тому числі Юрій Левченко, із заявами про порушення Регламенту до головуючого також не зверталися, констатував П. Пинзеник.

Під час обговорення **Руслан Сидорович** («Самопоміч») закликав не забувати, що зараз Україна знаходиться серед сумних лідерів по невиконанню судових рішень. «Більшість звернень українців до Європейського Суду з прав людини стосується саме неможливості забезпечення виконання судового рішення», — сказав він та підкреслив, що пропонованим у законопроектах шляхом вже пройшли такі країни колишнього соціалістичного табору, як Литва, Латвія, Естонія, Польща, Болгарія, Грузія», — сказав він та заперечив твердження Ю. Левченка про відсутність жодного контролю за діяльністю приватних виконавців. «Лише на цьому етапі запроваджуються три органи, які забезпечуватимуть дисциплінарний контроль за діяльністю приватних виконавців. По-перше, це Міністерство юстиції, по-друге, це Асоціація приватних виконавців і третій орган — це дисциплінарна комісія, яка формується з чотирьох представників Міністерства юстиції, чотирьох представників Асоціації приватних виконавців та одного представника від Ради суддів України», — підкреслив Р. Сидорович. Олександра Кужель («Батьківщина») зазначила, що підтримує позицію Юрія Левченка, бо погоджується, що цими законопроектами фактично узаконюються колектори.

А от позафракційний **Віктор Чумак** слушно зауважив, що пропоновані проекти постанов стосуються не суті законопроектів про виконавче провадження, а лише процедури їхнього прийняття. «Оця книжечка в мене в руках називається Регламент Верховної Ради України. Це внутрішня Конституція цього органу, але вона не має жодного сенсу, якщо можна переголосовувати закони 28 разів, вона не має жодного сенсу, якщо можна ставити на голосування законопроекти, які тільки вчора були зареєстровані, хоча вони за цією книжкою раніше, ніж через два тижні, не мають права бути поставлені на голосування», — сказав він та наголосив, що демократія — це не хороший закон, а процедура його прийняття і виконання.

Після того як за результатами голосуванні обидві постанови було відхилено, головуючий на вимогу депутатських фракцій провів рейтингове голосування, результати якого засвідчили недостатню для ухвалення рішень кількість народних депутатів у залі. Відтак Голова Верховної Ради Андрій Парубій достроково закрив вечірнє засідання.

Сергій КОВАЛЕНКО.

БРИФІНГ

Відновити справедливість у регресних виплатах шахтарям

Верховна Рада до завершення цієї сесії має вирішити питання регресних виплат шахтарям. Про це під час брифінгу заявив народний депутат від «Народного фронту» Ігор Гузь.

Регресні виплати — це виплати, що здійснюються шахтарям (додатково до пенсій), які втратили працездатність або отримали травму на виробництві. За словами парламентарія, нині існує величезна несправедливість відносно шахтарів, які пішли на пенсію у зв'язку з втратою непрацездатності 20-25 років тому. «Вони отримують у декілька разів менше доплат, хоча працювали не гірше за нинішніх шахтарів. Це неправильно», — наголосив він.

Шахтарі досі протестують під Мінсоцполітики, вимагаючи вирішити питання регресних виплат. І стосується воно не лише їх вирівнювання, зауважив представник спілки шахтарів-інвалідів з м. Нововолинська Антон Макарук, адже нині шахтарі отримують виплати ще за 2007 рік.

Вл. інф.

Нинішнє скликання здатне продемонструвати потужний потенціал

Учора у Верховній Раді підписали Лист про наміри між українським парламентом, представництвом Європейського Союзу і Програмою розвитку ООН в нашій країні.

Цим документом започатковано новий проект ЄС/ПРООН «Рада за Європу», який спрямований на удосконалення парламентських процедур, приведення українського законодавства до європейських стандартів та підвищення прозорості роботи і покращення діалогу з суспільством.

«Ця програма є для нас дуже важливою. Верховна Рада навіть у найважчі часи була тим майданчиком, який виводив країну з кризи. Вона має посідати передові позиції також і в процесі реформування», — наголосив глава парламенту Андрій Парубій, який підписав документ від імені Верховної Ради.

Він зауважив, що зміни в Україні відбуваються у різних напрямах, у тому числі здійснюється вдосконалення роботи Верховної Ради. «Реформи йдуть не так швидко, як усі хотіли, але вони відбуваються у напрямі європейської інтеграції», — сказав глава парламенту.

Андрій Парубій наголосив, що між Верховною Радою та урядом є великий потенціал.

«Український парламент може долати виклики, які стоять перед ним і перед державою, і демонструє свою здатність до конструктивної роботи. Ми сповнені сил і оптимізму. Нинішнє скликання Верховної Ради спроможне повною мірою продемонструвати потужний потенціал», — наголосив Андрій Парубій.

У свою чергу представник ЄС в Україні, Посол Ян Томбінські привітав Верховну Раду з ухваленням документа, що особливо важливо напередодні річниці Конституції.

«Разом з Європейським Парламентом та ООН ми розробили 52 рекомендації стосовно внутрішніх змін Верховної Ради. Ця «дорожня карта» є важливим елементом у спостереженні за перебігом реформ та за їх оцінкою. Проект «Рада за Європу» дасть змогу перетворити парламент на відкритий та прозорий орган з високим рівнем довіри до інституції, яка здатна швидко реагувати на запити громадян та адаптуватися до сучасних реалій», — сказав він.

Представник Програми розвитку ООН в Україні Ніл Вокер зазначив, що програма складатиметься з трьох компонентів. Перший стосується вдосконалення процесу прийняття законів, другий напрям — реформування секретаріату Верховної Ради та підвищення її інституційної спроможності, третій — відкритість і прозорість законодавчого органу в його відносинах із суспільством.

Посол ЄС в Україні Ян Томбінські, Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, посол ООН в Україні Ніл Вокер.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Святий Престол надаватиме гуманітарну допомогу переселенцям із Донбасу

Учора Голова Верховної Ради Андрій Парубій зустрівся із Державним секретарем Святого Престолу Кардиналом П'єтром Пароліном (на знімку) ***та делегацією з Ватикану.***

Під час зустрічі обговорювали проблеми воєнного конфлікту на сході України та роль церкви у припиненні насильства. Глава українського парламенту висловив подяку Святому Престолу та особисто Папі Римському Франциску за підтримку та увагу, які постійно відчуває Україна, і за гуманітарні ініціативи. 24 квітня Ватикан оголосив збір коштів для допомоги Україні, постраждалим від воєнного конфлікту на Донбасі. А в Запоріжжі днями створено комітет, який відповідатиме за папську допомогу вимушеним переселенцям. Ця ініціатива Понтифіка, відзначив А. Парубій, є надзвичайно важливою, адже голосно нагадує світові про ті страшні події, які відбуваються на сході України. А заклопотаний світ не завжди чує наш голос, зазначив Голова Верховної Ради. Адже багато хто у Європі нині думає, що в Україні припинилися бойові дії, тоді як дії агресора, російських окупантів активізувалися за останній місяць, і ми майже щодня ховаємо наших побратимів, котрі захищали українську державу. «Тому голос церкви і її заклик до припинення насильства є дуже важливим», — наголосив Андрій Парубій.

Вітаючи позицію Святого Престолу щодо визнання незаконною анексії Криму, Голова Верховної Ради висловив думку, що було б правильно, щоб світ визнав російську агресію і закликав Російську Федерацію до припинення війни та агресії на сході України. «Якщо ми чітко не вкажемо, хто є агресором, його буде важко зупинити», — сказав Андрій Парубій.

У свою чергу Кардинал П'єтро Паролін висловив стурбованість, що конфлікт на сході України може не лише поширитися на всю країну, а й набути світового масштабу. Тому, на його погляд, церкви можуть і повинні зробити свій внесок через екуменічний діалог між конфесіями до примирення. Державний секретар Святого Престолу розповів, що він та делегація Ватикану мали зустрічі у Запоріжжі з переселенцями з Донбасу. «Всі були зворушені тим стражданням, яке там побачили і почули, — сказав Кардинал, — відзначивши, що і Папу Франциска особливо вразила ця війна і він у багатьох промовах говорив про Україну і закликав усі церкви Європи висловити солідарність з українським народом. «Треба зробити все можливе, щоб світ і Європа не забулися про Україну, про події на Донбасі, і Святий Престол і надалі голосно про це говоритиме», — зазначив П'єтро Паролін.

Голова Верховної Ради підтримав думку Кардинала П. Пароліна про те, що конфлікт в Україні має загрозу стати ширшим. «Бо якщо Україна не втримається проти агресора, російські танки можуть опинитися будь-де», — застеріг Андрій Парубій, відзначивши, що Путін перекреслив усі принципи міжнародного права, і це дуже небезпечний прецедент, про що свідчить досвід Другої світової війни. Глава українського парламенту наголосив, що ми повинні всі об'єднатися, щоб зупинити агресора, не дати агресії розростися: «Всі люди доброї волі повинні об'єднатися в молитві та спільними зусиллями зупинити цю агресію».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОВІДКОВО

В Україні офіційно зареєстровано майже 1,8 мільйона внутрішньо переміщених осіб

Темпи реформ досить високі, зокрема в частині відкритості

Днями відбулась нарада керівників підрозділів апарату Верховної Ради України на чолі з виконуючим обов'язки керівника апарату Верховної Ради України Володимиром Слишинським з Координаторами програми Європейського Парламенту з підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України Андреєм Пленковичем та Петом Коксом.

За словами заступника в. о. керівника апарату Володимира Бондаренка, в. о. керівника апарату Володимир Слишинський поінформував присутніх про результати виконання рекомендацій Місії, зокрема про здобутки, які вже є на цьому етапі.

Учасники зустрічі обговорили законопроект, спрямований на реформування Регламенту Верховної Ради України, зміни у кадровій політиці, майбутні кроки з підвищення кваліфікації персоналу, зокрема мовні курси для співробітників апарату.

Виконуючий обов'язки керівника апарату Верховної Ради України В. Слишинський поділився враженнями від поїздки до Брюсселя, де він вивчав досвід створення аналітичних центрів. «Тепер ми знаємо, чого прагнути, хоча буквально скопіювати інший досвід неможливо. Тому маємо врахувати власну специфіку під час започаткування аналітичних центрів», — сказав він і додав, що парламент над цим у подальшому працюватиме.

Своєю чергою пан Пет Кокс зазначив, що за більшістю напрямів зроблено серйозні кроки на виконання рекомендацій Місії.

Данута Марія Хюбнер, член Європейского Парламенту, голова Комітету з конституційних справ, Андрей Пленкович, Голова делегації Європейського Парламенту в парламентському Комітеті асоціації Україна—ЄС, Пет Кокс, колишній Голова Європейського Парламенту.

«Втілення їх залежить від самого українського парламенту», — наголосив він. На думку П. Кокса, темпи реформ досить високі, зокрема в частині відкритості. «Головне, їх зберегти до ухвалення в цілому всіх рекомендацій Місії», — сказав координатор програми.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ДОВІДКОВО

На прохання Верховної Ради України Програма розвитку ООН в Україні та делегація Євросоюзу в Україні розробили Проект технічної допомоги, спрямований на підтримку виконання заходів, передбачених постановою Верховної Ради України №4219 «Про заходи з реалізації рекомендацій щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України».

САМОВРЯДУВАННЯ

Обласна рада без голів. Поки що

Патова кадрова ситуація у Рівненській обласній раді триває фактично з 11 квітня, коли депутати висловили недовіру і проголосували за відставку голови облради Володимира Ковальчука (фракція Радикальної партії Олега Ляшка). А замість нього обрали на цю посаду представника від БПП «Солідарність» Олександра Корнійчука. В. Ковальчук звернувся до суду і своїм рішенням від 19 травня ц. р. Житомирський апеляційний адмінсуд поновив його на посаді.

Як виконати рішення суду, депутати радились на засіданні президії облради. Адже у законодавстві немає чіткого роз'яснення, як діяти у таких випадках, оскільки посада голови облради — виборна: його обирають на сесії таємним голосуванням. У такий спосіб логічно було б його і поновлювати на посаді. Відтак було прийнято рішення 17 червня провести сьому сесію облради, на яку й винесли це кадрове питання. Олександру Корнійчуку рекомендували до вирішення питання на сесії піти у відпустку. Виконання обов'язків голови облради поклали на першого заступника Миколу Драганчука.

Однак Володимир Ковальчук не став чекати рішення сесії облради, а 9 червня потрапив у кабінет голови облради, зламавши замки. Щоправда, йому у відповідь хтось увечері того-таки дня змінив їх у дверях кабінету голови облради і приймальні. Одне слово, почалась «гра нервів», у якій працівники апарату стали крайніми. За нервозної обстановки у раді вони неохоче йдуть на роботу. В. Ковальчук звільнив з посад керуючого справами Рівненської обласної ради Богдана Сологуба (той мав доповідати по 14 питанням порядку денного сесії) та начальника юридичного відділу Богдана Гречка. Наскільки правомочні рішення В. Ковальчука, питання з поновлення якого на посаді тоді ще не пройшло через сесію облради, покаже час.

Тим часом Володимир Ковальчук видав розпорядження про нібито перенесення сесії обласної ради з 17 червня на 1 липня. Причини для цього, як пояснив на своїй сторінці у соцмережах, — ті ж кадрові звільнення, а також, на його думку, «непрозоре подання кандидатур на посади керівників комунальних закладів», які мала б розглянути сесія 17 червня.

І все-таки сесія розпочала роботу. Щоправда, пробиватись до заблокованого місця для президії Володимиру Ковальчуку допомагали народні депутати України — однопартійці Ігор Мосійчук, Андрій Лозовий. Але ті, хто тримав «оборону», теж проявили стійкість. Не обійшлося без шарпанини і втручання поліції. Відтак вийшло так, що фактично головували, перебиваючи один одного, і В. Ковальчук, і О. Корнійчук. Тим часом депутатський корпус блокував головування Володимира Ковальчука, ігноруючи його прохання зареєструватися: на табло висвітилася лише цифра «18». Коли ж про реєстрацію оголосив О. Корнійчук, зареєструвалися 59 депутатів. Така ситуація, що супроводжувалася викриками, шарпаниною і перепалками, тривала майже годину.

Оголосили перерву. Голови фракцій пішли радитись, як вийти із глухого кута. Запросили і народних депутатів України.

Після перемовин і Володимир Ковальчук, і Олександр Корнійчук оголосили про те, що вони напишуть заяву про звільнення за власним бажанням. Їх заяви сесія задовольнила, відтак виконувати обов'язки голови облради до обрання голови Рівненської облради, яке запланували на наступну сесію, буде перший заступник Микола Драганчук (фракція ВО «Батьківщина»). А сесію надалі вів заступник голови облради Олексій Бучинський (фракція «Свобода»).

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Українські виробники ліків і товарів медичного призначення пропонують створити мобілізаційний резерв лікарських засобів і медичних товарів як невід'ємну складову матеріального резерву для забезпечення потреб України в особливий період. Таку ініціативу під час Всеукраїнської міжвідомчої науково–практичної конференції «Медичне забезпечення антитерористичної операції: науково–організаційні та медико–соціальні аспекти» озвучив президент Асоціації «Виробники ліків України» Петро БАГРІЙ

Академік Віталій ЦИМБАЛЮК: «Живемо в час, коли фантастика стає в медицині дійсністю»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Віталію Івановичу, як ви, як президент НАМНУ, оцінюєте місце і роль академії в охороні здоров'я громадян нашої країни?

— Високо. І робитиму все, щоб її місце і роль ще більше зміцнити. На сьогодні попри серйозні проблеми в країні академія має найкращі медичні заклади. До того ж найкращі не тільки в науковому плані — тут вони взагалі поза конкуренцією, а й у практичній площині. У наших інститутах зібрано найбільшу кількість професійних людей, переважна частина яких пройшли підготовку за кордоном і можуть робити все те, що робиться в найкращих наукових установах і клініках країн Європи. Візьмемо хірургію. Наші фахівці в плані хірургічної майстерності мають чудові руки. Тим часом до неї потрібна серйозна технологічна база. Тому було закуплено найновітніші діагностичні і лікувальні апарати, пристрої, обладнання. Адже сучасна медицина без технологічного забезпечення мало що може. Коли людина серйозно захворіла, вона зазвичай проходить у процесі лікування низку етапів — поліклініку, до якої має прикріплення, районну чи міську, обласну лікарні, часто й певні київські клініки. І ця своєрідна естафета триває доти, поки хворий не одужає. Якщо цього не станеться, він звертається до нашого профільного його захворюванню інституту. Бо саме тут рівень медичної допомоги найвищий, вона найкваліфікованіша і найтехнологічніша. Наведу буквально пару прикладів. Скажімо, Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова — єдиний в Європі, де сьогодні роблять операції на працюючому серці, тобто без застосування апарату штучного кровообігу. Тільки шунтувань тут щорічно здійснюють майже тисячу. А це, по суті, тисяча врятованих життів. Не

Президент Національної академії медичних наук України, академік Віталій Цимбалюк.

кажучи вже про інші, в тому числі і ще складніші хірургічні корекції, які виконуються на європейському рівні і результати яких часто вищі за європейські. Такі самі справжні дива творять за своїм профілем також фахівці Національного інституту хірургії і трансплантології імені О.О. Шалімова, Інституту нейрохірургії імені А.П. Ромоданова, багатьох інших академічних закладів. Ми живемо в час, коли фантастика стає в медицині дійсністю.

Загалом сьогодні в НАМНУ 36 інститутів, де працюють майже 18 тисяч медиків. 4,5 тисячі з них — наукові співробітники, 3 тисячі — лікарі. У складі академії є клінічні інститути і чисто теоретичні, які займаються виключно науковою роботою. Є установи гігієнічного профілю.

— Наскільки адекватними запитам практичної медицини, викликам часу є пріоритети в роботі академічних інститутів?

— Сьогодні академічні наукові установи охоплюють усі види відомих патологій. І якби технічно оснастити наші інститути належним чином, то ми в принципі могли б повністю «закривати» всі питання практичної медицини на рівні, скажімо. Німеччини, Австрії, США, Канади. Більше того, наші фахівці користуються великим не лише авторитетом, а й попитом за кордоном. Тільки останнім часом до провідних зарубіжних клінік на роботу прийнято багато наших молодих спеціалістів. Інша річ, що це має й зворотний бік медалі: вони потрібні й нашій країні, але для їх заохочення працювати в Україні треба створювати відповідні умови, включаючи належну зарплату. Що ж до пріоритетів, то головний із них — робити якомога більше для поліпшення якості медичної допомоги в нашій державі, розширення її можливостей в забезпеченні охорони здоров'я громадян. Тому зусилля наших наукових установ зосереджено насамперед на проблемах, від розв'язання яких залежить успішне лікування серцево-судинних, онкологічних, інфекційних та інших захворювань, які визначають сумну статистику смертності населення. І тут, як я вже казав, треба відзначити беззаперечні успіхи кардіохірургів школи Амосова, хірургів школи Шалімова, нейрохірургів школи Ромоданова, багато інших колективів, робота яких отримала високе міжнародне визнання. Але є серед сьогоднішніх пріоритетів і суто українські. Один із них — чорнобильська тематика. Так сталося, що ми маємо цю катастрофу, великомасштабні забруднення територій, маємо людей, які продовжують жити в цих зонах. І всьому світу цікаво, як людина виживає в таких умовах, як впливають наслідки епохальної аварії на живий організм? 30 років, що минули після трагедії, добра Україні, на жаль, не принесли. З'явилося багато захворювань, яких до цього в нас не було. Ми отримали, зокрема, велику кількість пацієнтів з гострою променевою хворобою. Те саме стосується захворювань кровотворної системи, які ми звикли називати «раком крові». І кількість людей, які від цього потерпають, на жаль, зростає. Небезпечна динаміка спостерігається і з раком щитовидної залози, особливо в дітей. Після Чорнобиля з'явилися також так звані радіаційні катаракти, до того ж у молодих людей, чого до аварії не було. Я вже не кажу про інші захворювання, які «активізувалися» на постчорнобильському грунті, — цукровий діабет, серцево-судинні, ортопедичні. А як загалом зросла онкологія — це ж просто катастрофа! Щогодини в Україні реєструється 18 нових випадків онкологічної патології. Це особливо стосується молочної залози у жінок. Тому постчорнобильські медичні аспекти є дуже серйозною і, однозначно, пріоритетною проблемою. Над нею багато працюють наші академічні інститути: Національний науковий центр радіаційної медицини, Інститут ендокринології і обміну речовин імені В.П. Комісаренка, Інститут медицини праці, Інститут громадського здоров'я імені О.М. Марзєєва, Інститут очних хвороб і тканинної терапії імені В.П. Філатова та інші. Сюди ж треба додати психологічну і психоневрологічну допомогу. Ця патологія сьогодні на третьому місці після серцево-судинної та онкологічної. Поряд із цим ми вже другий рік щільно займаємося військовою тематикою.

Як приклад практичного виміру роботи на пріоритетному напрямі можу назвати такий проект. НАМНУ, МОЗ, Київська міська державна адміністрація домовились про розгортання програми «Інфаркт — СТОП!» Академія задіяла в ній три заклади — інститути Амосова, Шалімова і Стражеска, де на сучасному рівні здійснюють дуже швидко діагностику й оперативні втручання — як відкриті, так і ендоваскулярні, коли ставляться стенти. Проблема лише в тому, щоб пацієнта дуже швидко доставити у стаціонар, надоперативно зробити коронарографію і так само швидко поставити стент. У нас це відпрацьовано, і ми до такої роботи готові. Питання лише в тому, хто закупить стенти, адже фінансування сьогодні — лише на зарплату працівникам. КМДА пообіцяла здійснювати ці закупівлі для киян. Нині розглядається і відпрацьовується кілька варіантів реалізації програми. Один із них: до трьох наших означених додаються інститути МОЗ — Центр дитячої кардіології і кардіохірургії та Інститут серця, київські лікарня «Швидкої допомоги» і Олександрівська лікарня, і вони почергово у визначені дні тижня приймають і надають оперативну діагностичну і хірургічну допомогу хворим. Інший варіант рекомендує нам чеський професор Петр Відімський — поділити роботу за зонами розташування медичних закладів. До того ж узяти лише три інститути, які б цілодобово були готові надавати екстрену медичну допомогу у випадках потреби. Отже, у столиці ми можемо довести кількість інфарктів до мінімуму.

— Чи ефективно, на ваш погляд, у нашій державі використовується потенціал вітчизняної медичної науки? І з огляду на сумну статистику втрат людських життів унаслідок поширення найнебезпечніших захворювань, і з урахуванням недостатнього фінансового забезпечення.

— За минулий рік нам не додали по науковій тематиці майже 20 відсотків бюджетних коштів. Отож, по суті, постала необхідність кожного п'ятого науковця скоротити. А отже, про ефективне використання наукового потенціалу медичної науки говорити не доводиться.

— Але ж скоротити — значить, зупинити або, в кращому разі, пригальмувати якусь програму?

— На жаль, так воно і є. Тим паче що, як я вже зазначав, основне фінансування йде лише на зарплату. А як можуть бути високими результати наукової роботи, коли немає європейського рівня лабораторій, реактивів, належного технічного оснащення. Проте, я вважаю: на тому, що ми маємо, робиться дуже багато. Водночас ситуація змушує вдаватися до оптимізації напрямів досліджень. Як на мене, в цій ситуації з усієї широкої тематики варто залишити лише пріоритетну, що стосується протидії найнебезпечнішим захворюванням. Чого вартий сьогодні хоча б гепатит С, який набуває дедалі більшого поширення через відсутність належного контролю та ефективних засобів лікування. У контексті реформування академічної науки не потрібно, зокрема, й великого ліжкового фонду: можна

Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України. Старші лаборанти лабораторії клінічної діагностики подружжя Сергій та Наталя Татарчук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова НАМН України. Директор інституту Василь Лазоришинець у реанімаційній.

Інститут нейрохірургії імені А.П. Ромоданова НАМН України. У кабінеті дуплексного сканування судин головного мозку лікар Вікторія Ващенко та старша медсестра Олена Ясинська.

робити більше меншою кількістю. Кошти просто мають виділятися не за «ліжковим» принципом, а йти за пацієнтом.

— Ще зовсім недавно з'являлась інформація про наміри «відібрати» в медичних наукових установ клінічну складову і передати її до системи Міністерства охорони здоров'я. Якими, з вашої точки зору, могли б бути наслідки такого рішення?

— Я категорично проти цього. Тим паче що МОЗ має свої інститути. Якщо питання стосується єдиного медичного простору, то, на моє переконання, він має будуватися не за принципом підпорядкованості. Бо якщо передати наші інститутські клініки до єдиного фонду, то відбудуться звичні усереднення й зрівнялівка. У підсумку буде загублено і високу технологічність, і фаховий рівень. І те, що було кращим, за п'ять років стане однаково сірим. Треба рівнятися на флагманів, дати людині право і можливість вибору. Хай вона йде туди, де краще. І тоді виживуть ті заклади, які надають реальну медичну допомогу, повертають пацієнтам здоров'я, рятують їм життя. Не можна все підводити під одну гребінку — це ми вже проходили в радянський період. Слід, навпаки, створювати установи, які виділятимуться, матимуть більші можливості. Один із кращих зразків єдиного медичного простору я побачив у Франції. Там є цивільні і військові госпіталі, приватні і державні клініки, і їх не «причісують» під однакові можливості. Кожен заклад має свої функції, свій потенціал. А в єдиний простір їх об'єднує пацієнт. Саме за ним ідуть кошти. І з огляду на це він користується медичними послугами за своїм вибором.

Відзначу ще один істотний момент на користь наявності клінік при академічних інститутах. Практикою виключно своїх закладів особливого прогресу у сфері медицини сьогодні не здатна досягти жодна держава, хай навіть найпотужніша. Бо дуже важливо акумулювати загальнолюдські досягнення, переймати технології, методи, досвід і знання, які мають інші країни. А тому й наші вчені, фахівці активно співпрацюють зі своїми зарубіжними колегами, беруть участь у конгресах, конференціях і симпозіумах, переймають усе прогресивне, що з'являється в медичній науці і практиці. Але дізнатися і побачити — це ще не означає, що новітні напрацювання одразу стануть надбанням наших закладів. Будь-яке з них треба адаптувати до наших умов, апробувати, відпрацювати, збагатити власними надбаннями, адже впровадження кожної — дуже відповідальна справа. Об'єктом їх застосування будуть люди, наші співвітчизники. Цей шлях розробки якраз і проходять в академічних інститутах і клініках. А відпрацьовані тут новинки ми передаємо в регіони, на місця, до практичної охорони здоров'я для широкого використання.

— Чи переймається НАМНУ долею учасників АТО, яку допомогу академічні наукові установи надають «фронтовій» медицині?

— Це також наш пріоритет. І робимо ми в цьому напрямі багато. Починали з Майдану. Тоді допомогу в наших закладах отримали 167 його учасників. На щастя, ніхто з них не помер. А найголовніше, жодного з постраждалих ми не віддали тоді правоохоронцям, як цього вимагала тодішня влада. Сьогодні в плані медичного забезпечення АТО ми співпрацюємо з Міноборони, МВС, Прикордонною службою, СБУ, волонтерами. Уже рік наші інститути ведуть наукову тематику з надання допомоги пораненим в зоні АТО. Бог призначив нам десь 23 роки життя без війни. І, скажімо, що стосується вогнепальних травм, то були їх лише поодинокі випадки. Такої кількості, як нині, ми не мали. І, відверто, поперва до цього не були готові ні цивільна, ні навіть військова медицина. А оскільки українська військова доктрина передбачає, що допомогу в таких випадках мають надавати не лише військові шпиталі, а й цивільні клініки, то ми сьогодні проводимо в цьому напрямі велику роботу. Виділено 500 академічних ліжок. Через наші інститутські клініки вже пройшли понад 3 тисячі поранених, чимало з яких були прооперовані на найвищому рівні. Мова про високоспеціалізовану, високотехнологічну допомогу. І в разі потреби військові шпиталі запрошують для консультацій наших фахівців. У роботі з медичної підтримки АТО задіяно інститути хірургії і трансплантології, серцево-судинної хірургії, нейрохірургії, ортопедії і травматології, отоларингології, офтальмології, пульмонології. Скажімо, чи можна було раніше уявити, що людина отримала ураження осколком у серце і залишилися жива? Ніхто цьому не повірив би. Ми врятували двох бійців з осколковими пораненнями в серце. З поля бою літаком їх було доставлено в Інститут Амосова, дуже швидко прооперовано, і двоє молодих хлопців залишилися жити. Здається, це фантастика, але насправді — реальність. Унікальні рятувальні операції, в тому числі пластичні, здійснюються в Інституті Шалімова. Зарубіжні колеги просто дивуються такому рівню хірургії.

— Який сьогоднішній віковий склад академії? Наскільки перспективний він для майбутнього української медичної науки, нарощування її практичної віддачі?

— Проблеми тут є, бо в системі академії працюють багато людей старшої вікової групи. То є наша основа, і шукати можливостей працевлаштуватися за кордоном вони вже не будуть. А молоді на той мінімум заробітної плати, який сьогодні є в країні, йти в науку вже не дуже хочуть. І в цьому велика біда. Намагаємося, звичайно, гостроту цієї проблеми хоча б певною мірою якось пом'якшити. Створили, зокрема, Раду молодих вчених. Надаємо їм можливості працювати самостійно, виїздити на стажування за кордон. А оскільки не маємо можливості підтримувати їх матеріально, робимо акцент на підтримку моральну. Це і різного роду нагороди, і відзначення за наукові розробки. Але все-таки, і я про це вже казав, чимало з молодих їдуть за кордон. Вони знають мови, іноді по дві, а то й три. Приваблюють зарубіжних роботодавців рівень їхньої підготовки і непретендування на найвищі зарплати. Якщо ситуацію в державі ми не змінимо, не дамо молоді можливість нормально розвиватися, не оцінюватимемо достойно її працю, ми втратимо майбутнє. І в науці, і в суспільному розвитку загалом.

— Сподіватимемося все-таки на краще. І в цьому контексті, що б ви побажали своїм колегам — вченим, лікарям, середньому медперсоналу — напередодні вашого професійного свята?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Національний інститут хірургії і трансплантології імені О.О. Шалімова НАМН України. Триває операція.

— Насамперед миру. Бо найбільша проблема для нашої держави, кожного її громадянина, і медика в тому числі, — це війна. Вона забирає багато молодих людей і багато ресурсів, які можна було б спрямувати й на розвиток медицини, охорони здоров'я. Бо найбільше благо для людини — бути здоровим. Ми замислюємося над цим лише тоді, як захворіли. Саме тоді починаємо розуміти, що виникає страшенна біда. Тому все, що робиться в цьому світі, має спрямовуватися на здоров'я людини. Якщо ми це осягнемо, то ставитимемося до питань охорони здоров'я по-іншому, і як наслідок тривалість життя наших співвітчизників стане довша, а здоров'я буде краще. Саме міцного здоров'я я хочу побажати також усім своїм колегам, а ще щастя і успіхів у нашій відповідальній і благородній справі.

— Щирі вітання вам і всім медикам та найкращі побажання і від «Голосу України»!

— Дякую.

Розмовляв **Віктор КОЛОМАК.**

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА .**

Інститут педіатрії, акушерства і гінекології НАМН України. Директор інституту академік НАМНУ Юрій Антипкін та головний лікар клінік інституту, заслужений лікар України Любов Слєпова під час обходу у відділенні реанімації та інтенсивної терапії новонароджених.

У НОМЕР

Щоб сімейний лікар був поруч

Відтепер мешканцям віддаленого від центру мікрорайону Ірпіня, відомого в місті під назвою СМУ, для отримання першої медичної допомоги не треба буде їхати двома маршрутками, як це доводилося робити ще вчора. Тут, на вулиці Северинівській, відкрито ще одну, вже третю за останній час, амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Заклад працюватиме на першому поверсі сучасної новобудови.

Що дуже важливо: амбулаторія розташована в тій частині міста, яка фактично відрізана від усіх медичних закладів залізничною колією. І тому до цього часу мешканцям мікрорайону доводилося найдовше добиратися до лікаря, повідомив «Голосу України» міський голова Ірпіня Володимир Карплюк. За його словами, площа приміщення нової амбулаторії — 400 квадратних метрів. Тут приймати муть сімейні лікарі, педіатри, працюватиме кабінет для щеплення, маніпуляційний та процедурні кабінети. Загалом обслуговуватимуть майже 20000 пацієнтів — найбільше серед інших міських закладів первинної медицини.

«Амбулаторія на Северинівській — це ще одна ланка мережі медичних закладів, що доступні містянам на близькій відстані і здатні забезпечити кваліфіковану первинну медичну допомогу кожному мешканцю Ірпеня, — зазначив міський голова. — Особливо важливі такі заклади для матерів із дітьми та людей похилого віку, яким незручно, а часом і дуже важко, долати великі відстані, щоб потрапити на прийом до лікаря. Наразі це остання амбулаторія із запланованих у Стратегічному плані розвитку міста до 2020 року. Ми впоралися з поставленим завданням навіть швидше, ніж очікувалося, — сказав Володимир Карплюк. — Ми докладаємо чимало зусиль, щоб чимшвидше створити сучасний медичний центр. Плануємо, що будівництво першої черги медцентру з пологовим відділенням, патологією вагітних, дитячим стаціонаром та реанімацією, діагностичним центром закінчимо вже до кінця цього року».

Вл. інф.

Біжіть разом

У парку «Погулянка» у Львові 18 червня медики вже третій рік поспіль пробіжать забіг «Здоровий лікар — здорова нація». Початок реєстрації о 10.00. Гасло забігу — «Не біжіть до лікаря! Біжіть разом з лікарем!». Як розповів голова Українського лікарського товариства у Львові доктор медичних наук, професор Андрій Базилевич, забіг відбувається з переддень професійного свята — у третю неділю червня Україна святкує День медичного працівника. «Запрошуємо наших колег, друзів — лікарів, усіх громадян Львова і Львівщини, всіх гостей міста, щоб своїм прикладом показати, як ми повинні дбати про своє здоров'я, займатися не лікуванням, а профілактикою, запобігати хворобі. Минулого року до «забігу здоров'я» доєдналося Лікарське товариство Хмельницького, і цю ініціативу потрібно розвивати», — каже професор Базилевич.

«Молодь повинна змінюватися, повинен змінюватись імідж лікаря у суспільстві. Ми маємо показувати, що здоровим бути модно, займатися спортом — це правильно і корисно. Ми повинні оздоровити наше суспільство і фізично, і духовно, щоб люди не хотіли отримувати субсидії, матеріальну допомогу, а хотіли і мали змогу самостійно заробляти гроші», — розповіла Марія Шаварова, хірург 3-го відділення Львівської обласної клінічної лікарні.

Як зазначають організатори, пробіг відбудеться з 10-ї до 13-ї години. Загальна протяжність маршруту — 3 кілометри. Для учасників віком від 8 до 14 років передбачена дистанція у 500 метрів; для наймениших учасників віком до 7 років — 300 метрів. Перед пробігом усім обов'язково виміряють артеріальний тиск і пульс. Також у програмі заходу передбачено показові виступи, а всім переможцям обіцяють подарунки: і тематичні, пов'язані зі спортом, і від Українського лікарського товариства.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львів.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про Звернення Верховної Ради України до Його Всесвятості Варфоломія, Архієпископа Константинополя і Нового Риму, Вселенського Патріарха щодо надання автокефалії Православній Церкві в Україні

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити Звернення Верховної Ради України до Його Всесвятості Варфоломія, Архієпископа Константинополя і Нового Риму, Вселенського Патріарха щодо надання автокефалії Православній Церкві в Україні (додається).

2. Доручити Голові Верховної Ради України та Міністерству закордонних справ України невідкладно направити текст Звернення до Всесвятості Варфоломія, Архієпископа Константинополя і Нового Риму, Вселенського Патріарха.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
А. ПАРУБІЙ.

м. Київ, 16 червня 2016 року.
№ 1422-VIII.

ЗВЕРНЕННЯ
Верховної Ради України

до Його Всесвятості Варфоломія, Архієпископа Константинополя і Нового Риму, Вселенського Патріарха щодо надання автокефалії Православній Церкві в Україні

Його Всесвятості Варфоломію,
Архієпископу Константинополя і Нового Риму,
Вселенському Патріархові

Ваша Всесвятосте!

Звернутися до Вас, Глави Святої Константинопольської Православної Церкви та Вселенського Патріарха, нас спонукають особливі обставини, що склалися на сьогодні в житті України. Ось вже два роки, як Україна потерпає від збройної агресії з боку Російської Федерації, яка визнана державою-агресором рішенням Верховної Ради України від 27 січня 2015 року та Резолюцією Парламентської асамблеї Ради Європи 2067 «Зниклі особи під час конфлікту в Україні» від 25 червня 2015 року. Всупереч усім міжнародним нормам права анексовано Автономну Республіку Крим. Триває розв'язана і штучно підтримувана Російською Федерацією війна на Донбасі.

26 липня 2008 року, перебуваючи з візитом у нашій країні з нагоди святкування 1020-ї річниці хрещення Київської Русі, Ви, Ваша Всесвятосте, у своєму Зверненні до української нації на Софійській площі чітко окреслили питання, що мають виключне значення для розв'язання української церковної проблеми: винятковову відповідальність та обов'язкову місію дбати про дотримання канонічного порядку, виплекані історією материнські права Константинопольської Православної Церкви стосовно Православної Церкви в Україні, а також ставлення до акта 1686 року, або, як Ви висловилися, «анексії [Української Церкви] до Російської держави».

У цій історичній промові містилося ще одне дуже важливе для Українського народу послання. Згадуючи про реакцію Вселенського патріархату на бажання автокефалії з боку урядів новоутворених держав Балканського півострова, Ви, Ваша Всесвятосте, зауважили, що, керуючись інтересами національної цілісності цих народів і йдучи навіть всупереч інтересам власної юрисдикції, Константинополь благословив утворення чотирьох автокефальних церков: Грецької (1850), Сербської (1831), Болгарської (1945) та Албанської (1937). Залишилися в серці нашого народу й інші, сповнені пастирської відповідальності, Ваші слова, виголошені на Софійській площі з сумної нагоди церковного розділення в Україні: «Церква-мати має не тільки право, а й обов'язок підтримувати в межах усталеної православної традиції будь-яку конструктивну і перспективну пропозицію, яка якнайшвидше ліквідує небезпечні поділи в церковному тілі, «щоб зло не стало більшим» для Святої церкви в Україні і Православної церкви загалом».

Згадуючи ці слова та шануючи Константинополь як Перший Престол у Православній Церкві, звертаємося до Вашої Всесвятості з проханням невідкладно використати наявні у Вас канонічні повноваження для подолання існуючого в нашій країні церковного розподілу та нормалізації канонічного статусу Православної Церкви в Україні у дусі Вашого історичного Звернення до української нації 26 липня 2008 року, а також канонічних дій Вселенського патріархату з нормалізації церковного життя у православних церквах Естонії (1996), Болгарії (1998) та Чехії і Словаччини (2014).

Упродовж усього XX століття в Україні тривала боротьба за помісний автокефальний статус давньої Київської митрополії, яка протягом семи століть перебувала у складі Вселенського Патріархату, а 1686 року з грубим порушенням канонів була приєднана до патріархату Московського. Історична тяглість цієї боротьби, що ведеться упродовж такого значного часу, а також динамічне зростання в нашій країні структур Української Православної Церкви Київського Патріархату яскраво свідчать, що Москва даремно сподівається на подальше втримання України в орбіті впливу Російської православної церкви. Сучасний Московський патріархат надто тісно пов'язаний з пануючим у Росії політичним режимом, щоб сприйматися українським суспільством саме як Церква, а не «міністерство ідеології» Російської Федерації. Довіра до цієї церковної структури в нашій країні на сьогодні мінімальна. А всі її зусилля самотужки, ігноруючи Вселенський Патріархат та світове православ'я, подолати наявну в Україні канонічну кризу - абсолютно безперспективні. Це було очевидно ще 16 років тому, коли Ваша Всесвятість писали про це у своєму Зверненні на ім'я тодішнього Митрополита Київського і всієї України Володимира (від 2 серпня 2000 року). І це стало цілком зрозумілим сьогодні, коли в сучасній Україні Московський патріархат, на жаль, сприймається багатьма громадянами нашої держави як моральний співучасник російської агресії та гібридної війни проти України.

Після подій 2014 року Україна вже ніколи не буде ані політичною, ані церковною колонією Росії. Як свідчить стан Православної Церкви в Україні, вона вже давно за всіма належними критеріями готова до статусу Помісної автокефальної церкви:

сучасна Україна - це самостійна держава, суверенітет якої визнаний усім світом;

Український народ має власну самобутню культуру, яка плекає його ідентичність;

кількісні показники життя Православної Церкви в Україні свідчать, що ця Церква не лише досягла рівня, необхідного для автокефального буття, а й стане найчисленнішою Православною Церквою світу, якщо зможе подолати поділ.

Як засвідчує досвід проголошення автокефалій у XX столітті з боку Московської патріархії (США, 1970; Чехословаччина, 1951), а також досвід врегулювання канонічного положення низки новозаснованих помісних православних церков, канонічна (тобто чинна і законна) автокефалія Православній Церкві в Україні може бути надана лише Вселенським Патріархатом, який єдиний має для цього відповідні канонічні повноваження.

З огляду на це, а також чітко розуміючи, що лише автокефальний статус може стати основою для подолання існуючого нині в нашій країні церковного поділу, просимо Вас як Вселенського Патріарха, Предстоятеля Святої Константинопольської православної церкви, яка була і лишається Церквою-матір'ю для Київської митрополії, а також Голову Всеправославного Собору, який невдовзі відбудеться, в інтересах утвердження православ'я в Україні застосувати всі наявні канонічні повноваження та:

визнати нечинним акт 1686 року як такий, що був ухвалений з порушенням священних канонів Православної Церкви;

взяти активну участь у подоланні наслідків церковного поділу шляхом скликання під егідою Вселенського Патріархату Всеукраїнського об'єднавчого собору з метою вирішення всіх суперечливих питань та об'єднання Українського православ'я;

заради блага Православної Церкви в Україні та цілісності українського народу видати Томос про автокефалію Православної Церкви в Україні, на основі якого вона зможе посісти належне місце в родині помісних православних церков.

Вболіваючи за долю Першого Престолу в православному світі та нашої давньої Київської церкви, щиро сподіваємося, що завдяки участі Вашої Всесвятості у врегулюванні церковної кризи та становленню єдиної Помісної Церкви в Україні у майбутньому між Києвом та Константинополем складуться унікальні стосунки, що дозволять подолати чимало негативних тенденцій у житті сучасного православ'я.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про лікарські засоби» щодо спрощення державної реєстрації лікарських засобів

Верховна Рада України **постановляє**:

1. У статті 9 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86; 2007 р., № 3, ст. 30; 2012 р., № 19-20, ст. 168, № 23, ст. 239; 2013 р., № 23, ст. 225; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 39, ст. 2012, № 47, ст. 2052; 2015 р., № 24, ст. 164):

1) частини четверту і шосту викласти в такій редакції:

«До заяви додаються: матеріали доклінічного вивчення, клінічного випробування та їх експертиз; фармакопейна стаття або матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу, проект технологічного регламенту або відомості про технологію виробництва; зразки лікарського засобу; його упаковка; документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору. До заяви про державну реєстрацію лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, додаються лише матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу; матеріали реєстраційного досьє; зразки упаковки лікарського засобу з маркуванням, викладеним мовою для маркування лікарських засобів відповідно до вимог цього Закону, інструкції про застосування лікарського засобу, викладеної мовою відповідно до вимог цього Закону; документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору»;

«Заявником (власником реєстраційного посвідчення) та/або його представником для здійснення процедури державної реєстрації лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, а також лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, є юридична або фізична особа, яка є відповідальною за ефективність, безпеку та якість лікарського засобу у порядку, визначеному законодавством, та здійснює фармаконагляд в Україні, а також є відповідальною за достовірність інформації, що міститься у наданих нею матеріалах до заяви»;

2) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«Інформація про подані заяви про державну реєстрацію, стан розгляду документів та прийняті за його результатами рішення безоплатно оприлюднюється на веб-сайті установи, що здійснює експертизу реєстраційних матеріалів».

У зв'язку з цим частини сьому - двадцять шосту вважати відповідно частинами восьмою - двадцять сьомою;

3) частини восьму і десяту викласти в такій редакції:

«За результатами розгляду зазначених матеріалів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у строк, що не перевищує десяти робочих днів, приймає рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу. Рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, приймається у строк, що не перевищує семи робочих днів. Рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, приймається за результатами проведеної експертизи реєстраційних матеріалів на такий лікарський засіб щодо їх автентичності, визначених частиною п'ятою цієї статті, у строк, що не перевищує семи робочих днів. Строк розгляду зазначених матеріалів на лікарський засіб, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарський засіб, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, не повинен перевищувати десяти робочих днів. Строк експертизи реєстраційних матеріалів на їх автентичність щодо лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, не повинен перевищувати семи робочих днів. Під час розгляду реєстраційних матеріалів на лікарський засіб, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарський засіб, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, та експертизи реєстраційних матеріалів на їх автентичність щодо лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, експертиза матеріалів реєстраційного досьє, поданого регуляторному органу, який зареєстрував цей лікарський засіб, не проводиться»;

«До Державного реєстру лікарських засобів України вносяться такі відомості про лікарський засіб: назва лікарського засобу (торговельна назва, міжнародна непатентована назва); виробник (назва, місцезнаходження юридичної особи та її виробничих потужностей); дані щодо реєстрації лікарського засобу в Сполучених Штатах Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канаді, а також державах - членах Європейського Союзу, якщо такий лікарський засіб пройшов державну реєстрацію як лікарський засіб, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарський засіб, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, у тому числі назви країни реєстрації, органу реєстрації та дата реєстрації; синоніми, хімічна назва, повний склад лікарського засобу; фармакологічна дія, фармакотерапевтична група лікарського засобу; показання, протипоказання, запобіжні заходи, взаємодія з іншими лікарськими засобами; способи застосування, доза діючої речовини в кожній одиниці та кількість одиниць в упаковці; побічна дія, форма випуску, умови зберігання, строк придатності, умови відпуску; інструкція для медичного застосування лікарського засобу; фармакопейна стаття або методи контролю якості лікарського засобу; дані щодо попередньої реєстрації, перереєстрації чи скасування реєстрації лікарського засобу»;

4) у частині тринадцятій:

у першому реченні слова «Зазначений у частині дев'ятій» замінити словами «Зазначений у частині дванадцятій»;

у третьому реченні слова «Визначений частиною дев'ятою» замінити словами «Визначений частиною дванадцятою»;

5) частину п'ятнадцяту викласти в такій редакції:

«До заяви про державну реєстрацію лікарського засобу (крім АФІ та лікарських засобів, які підлягають закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі), крім документів, зазначених у частині четвертій цієї статті, додається засвідчена копія документа, що підтверджує відповідність умов виробництва лікарського засобу, поданого на реєстрацію, вимогам до виробництва лікарських засобів в Україні, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Для лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, замість зазначеної засвідченої копії документа, що підтверджує відповідність умов виробництва лікарського засобу, поданого на реєстрацію, вимогам до виробництва лікарських засобів в Україні, може додаватися письмове зобов'язання виробника виробляти відповідний лікарський засіб для постачання в Україну на тих самих виробничих потужностях, що застосовуються у виробництві лікарських засобів, призначених для використання у Сполучених Штатах Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канаді або державах - членах Європейського Союзу»;

6) друге речення частини двадцять третьої викласти в такій редакції: «Підставою для відмови в державній реєстрації лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, є подання неповного пакета документів, передбачених цією статтею, виявлення у зазначених документах недостовірної чи неповної інформації, невідповідність назви виробника такого лікарського засобу, адреси його місцезнаходження та місцезнаходження його виробничих потужностей, зазначених у заяві про державну реєстрацію лікарського засобу, інформації, на підставі якої цей лікарський засіб зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади або Європейського Союзу».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2016 року.
№ 1396-VIII.

П'єтро Паролін почав із Запоріжжя

Учора держсекретар Святого Престолу кардинал П'єтро Паролін у Києві зустрівся із Президентом України Петром Порошенком. Ватиканський ієрарх перебуває з офіційним візитом в Україні на запрошення глави Української держави.

Перед цим, у четвер, П. Паролін відвідав Запоріжжя. Він, зазначимо, — друга після Папи посадова особа в ієрархії Римо-католицької церкви. Кажуть, що вперше сановник Ватикану такого рангу побував на лівому березі Дніпра. Разом із ним Запоріжжя вперше відвідав і верховний архієпископ Києво-Галицький Української греко-католицької церкви Святослав Шевчук.

Кардинал представив Технічний комітет акції «Папа для України» на чолі з єпископом Яном Собіло — генеральним вікарієм Харківсько-Запорізької дієцезії Римо-католицької церкви в Україні. Таким чином, Запоріжжя стало центром згаданої акції, розпочатої Папою Римським Франциском 24 квітня. Саме тоді по всіх католицьких храмах Європи зібрали допомогу для постраждалих від війни на Донбасі. Долучилися до акції власними пожертвами і голова Запорізької ОДА Костянтин Бриль та голова Запорізької облради Григорій Самардак.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

Німеччина. До посольства США в Берліні небайдужі люди принесли квіти в пам'ять про жертв стрілянини, що сталася 12 червня у нічному гей-клубі Pulse американського міста Орландо. Внаслідок інциденту загинуло 49 осіб і 53 — дістали поранення.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

20 червня — Всесвітній день біженців

Депортувати не можна залишити...

За німецькою статистикою, у ФРН нині зареєстровано майже 1 млн. 400 тисяч біженців із азійських, африканських та інших країн, охоплених війнами, збройними конфліктами, а також економічними кризами. Право на притулок їм гарантує Основний Закон Німеччини, а відтак і забезпечення усіх необхідних життєвих потреб. На що уряд країни спрямовує величезні кошти.

Але, попри це, таке право рідко надається українським біженцям. Німецькі міграційні служби не поспішають задовольняти заяви українських мігрантів на надання притулку. З початку збройного конфлікту на Донбасі з таким проханням до німецької влади звернулося 4658 громадян України. Позитивну відповідь одержали лише 54 особи. Решті відмовлено — з вимогою негайно залишити країну. Здебільшого тим, хто в'їхав у ФРН за шенгенськими візами, наданими третіми країнами. В такому разі їхню долю вирішуватимуть за місцем першої реєстрації. За аргументом політичної більшості в німецькому парламенті, Україну тут вважають «безпечною країною». А надання притулку мігрантам із таких регіонів можливе лише на підставі факту їх політичного переслідування.

Тим часом навіть примарні надії українських утікачів від війни, які дісталися ФРН, перекреслила канцлер Ангела Меркель, котра на одному з регіональних з'їздів своєї партії заявила: «На сході України триває громадянська війна». На що негайно відреагував крупний німецький капітал, представники якого наполягають на скасуванні економічних санкцій, запроваджених проти Росії у зв'язку з ескалацією конфлікту на Донбасі.

Тож українських шукачів кращої долі поки що хоч і не депортують з країни, але й тримають їх у «підвішеному» стані — не відмовляють остаточно у притулку, проте й не дають жодних надій на нього.

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Греція опинилася майже наодинці із проблемою

На початку червня управління координаційного органу у справах біженців Греції повідомило, що в країні перебувають 57 458 мігрантів. І це за того, що населення Греції становить 10 772 967 чоловік. Якщо зіставити чисельність корінних мешканців з кількістю біженців, то можна із упевненістю говорити, що острівна держава випереджає всіх партнерів ЄС за гостинністю. Але греків такі рекорди не радують, а лише засмучують. Адже мігрантів треба десь розміщати, чимось годувати й лікувати, забезпечувати хоча б кишеньковими грошима, щоб вони не грабували людей і не крали їжу та воду в магазинах.

Зараз для біженців створено 39 центрів з тимчасового розміщення. Грецька газета «Прото Тема» цього тижня опублікувала закриті дані Генерального штабу Національної оборони Греції, згідно з якими в країні плановано побудувати принаймні ще 40 таборів для тих, хто тікає від воєнних дій і злиднів. Греки вже побоюються, що їхня країна перетвориться на постійний притулок для незваних гостей.

Вони вже є скрізь. Майже щодня в місцях компактного проживання біженців виникають конфлікти з бійками та скандалами. Вони обвинувачують грецьку владу в тому, що та не може створити для них людські умови для проживання. Греки й міжнародні добровольці часто проявляють більше турботи про біженців, ніж владні структури. Вони приносять у табори харчі й воду для дітей, ліки та медикаменти, приводять знайомих лікарів, які надають мігрантам медичну допомогу.

Греція однією з перших, не враховуючи Туреччину, зіткнулася з проблемою біженців. І греки знають, що без підтримки ООН і ЄС одній країні, навіть заможній, з нею впоратися неможливо.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Небезпечний маршрут

У Болгарії до біженців ставляться неоднозначно. Влада готова виконувати рішення ЄС про квотний їх розподіл, але водночас усіма силами прагне не допустити нелегалів у країну. Із цією метою було споруджено загородження з колючого дроту на всій протяжності кордону з Туреччиною, а на болгарсько-грецькому кордоні посилено прикордонні наряди, на допомогу яким виділено й армійські підрозділи.

А коли навесні, після закриття балканського коридору через Македонію, Хорватію і Сербію, біженці намагалися прокласти новий маршрут через Болгарію та Румунію, на стежку війни з ними вийшли болгарські добровольці. Після перших затримань ними груп нелегалів, яких заводили в країну досвідчені провідники, болгарська преса всіляко розписувала геройство самозваних помічників прикордонників.

Щоправда, швидко з'ясувалося, що це був звичайнісінький грабіж непрошених гостей. «Добровольці» вистежували невеликі групи біженців і нібито затримували їх. А під загрозою мисливських рушниць і травматичних пістолетів забирали гроші, мобільні телефони, коштовності, а потім здавали владі. Але коли біженці почали скаржитися на ці грабежі, «добровольці» просто змушували їх повертатися на територію Туреччини чи Греції. Невдовзі діяльність «добровольчих груп» прикрили, але серед нелегалів уже поширилися чутки, що в Болгарії ліпше не потраплятися. Мало того, що їх грабували «мисливці за скальпами», били поліцейські під час затримання, ще й умови проживання у центрах для тимчасового утримання були жахливі.

Цього тижня група з 38 нелегалів, які, вочевидь, не знали про це, спробувала пізно ввечері перетнути болгарсько-грецький кордон поблизу міста Гоце Делчев, але їх засікли прикордонники й змусили повернути назад. Іншій групі, де були досвідченіші провідники, все-таки вдалося потрапити до Болгарії. Нелегалів затримали поблизу села Елешниця, але відправили не в центри для розміщення біженців, а в районний суд Гоце Делчева, який ухвалив рішення про примусове повернення їх до Греції.

Ось чому болгарський маршрут біженці, які шукають легких шляхів на Захід, вважають небезпечним для себе.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

Статус у Польщі наших співвітчизників приваблює не особливо

Так збіглося, що напередодні Всесвітнього дня біженців Управління у справах іноземних громадян Республіки Польща (УСІГ РП), яке вирішує долю іноземців, котрі звертаються із заявами щодо надання відповідного статусу, опублікувало підсумкові дані (станом на 12 червня 2016 року), аналіз яких дає підстави стверджувати, що наших співвітчизників біженський статус у цій сусідній країні цікавить мало.

З 2003 до 12.06.2016 рр. із заявами про надання міжнародного захисту до відповідних польських органів зверталися 5.913 українських громадян. Цього року (станом на 12 червня) соціальною допомогою керівника УСІГ РП був охоплений 1 661 громадянин України, а на розгляді перебуває 637 подань щодо надання захисту. Статус біженця отримали рішенням керівника УСІГ РП та Ради у справах іноземних громадян 2 особи — у 2013-му, 2 — у 2015-му, 14 — у перший половині 2016 року.

На фоні аналогічних заяв інших іноземців (пальму першості тримають громадяни Росії та Таджикистану), статистика свідчить про те, що кількість «українських» заяв на отримання статусу біженця не така вже й велика: якщо у 2014 році вони становили 34% від загальної кількості, то в 2015-му — лише 19%, а на 12.06.2016 р. — 10%.

Звіт УСІГ РП дає змогу встановити «портрет» українських претендентів на отримання міжнародного захисту, на підставі заяв, поданих ними в 2016 році. За національністю 89% становили українці, 6% — росіяни, решту — татари та поляки. За регіонами походження: 65% — вихідці з Донецької області, 18% — з Луганської, 9% — з Криму, 8% — з інших областей.

Працівники УСІГ РП вказують на кілька профілів українців, що бажають отримати міжнародний захист у Польщі. Близько 14% — це ті, хто задекларував політичні переконання, що не вписуються в політиці «ДНР/ЛНР» чи нинішньої кримської влади, за які, за їх твердженням, зазнавали переслідувань, фізичного насилля та допитів з боку силових структур сепаратистів та кримських властей, які погрожували їм позбавленням волі чи життя. До «кримського профілю» відносять 9% аналізованої групи заявників, які відчувають загрозу своїй безпеці через декларовану українську або татарську національність та релігійну приналежність, а також виступи за приналежність Криму до України. Профіль «східної України» — головною причиною виїзду до Польщі вказують небезпечну ситуацію у регіоні їхнього проживання, публічні висловлювання за територіальну цілісність України та переслідування через віросповідання чи національність.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЛАНЕТА

Назріває дипломатичний скандал з ООН?

Україна обурена заявою, яку зробив генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Пан Гі Мун на Санкт-Петербурзькому міжнародному економічному форумі з приводу «вирішальної ролі, яку Росія може відіграти у припиненні конфліктів».

«Я повністю обурений такою постановкою питання. Я не розумію, як глава Організації Об'єднаних Націй може говорити такі речі... Не думаю, що в нього залишилося якесь моральне право говорити що-небудь про конфлікт між Росією і Україною», — цитує **DW** постійного представника України в ООН Володимира Єльченка. Він також зазначив, що направить офіційний лист протесту в Секретаріат ООН. Крім того, В. Єльченко наголосив, що Пан Гі Мун не може бути посередником у конфлікті між Росією та Україною після його виступу в Санкт-Петербурзі.

Варто зазначити, що в тексті виступу, який розповсюдили в ООН, Пан Гі Мун заявляє, що Росія як постійний член Ради Безпеки з правом вето має «відіграти критично важливу роль» у вирішенні «нагальних глобальних питань, від завершення конфліктів в Україні і Сирії до захисту прав людини і контролю за непоширенням зброї масового знищення».

Натомість президент Єврокомісії Жан-Клод Юнкер на економічному форумі показав більшу схильність до нашої країни. **Як повідомляє прес-служба Єврокомісії**, Юнкер зазначив, що незаконна анексія Криму і конфлікт у східній Україні «піддали відносини між Євросоюзом і Росією жорстким випробуванням». Дії Росії «розгойдали принципи європейського порядку безпеки». «Суверенне право, незастосування сили і територіальна цілісність мають значення, і їх не можна ігнорувати», — сказав Юнкер. Президент Єврокомісії акцентував увагу, що український народ обрав майбутнє для своїх власних дітей, і всі повинні поважати цей вибір. Він нагадав про важливість виконання Мінських угод, зазначивши, що це єдиний спосіб для РФ домогтися скасування санкцій.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Уряд Хорватії відправлено у відставку

У четвер парламент Хорватії висловив недовіру прем'єр-міністру Тихомиру Орешковичу й відправив у відставку весь уряд.

Ініціювала голосування щодо вотуму недовіри парламентська партія Хорватська демократична співдружність (ХДС), яка входила до урядової коаліції. Її лідер і перший віце-прем'єр Томіслав Карамарко напередодні добровільно пішов у відставку і закликав те саме зробити прем'єр-міністра та ще одного віце-прем'єра — Божо Петрова. Свою заяву про відставку Карамарко мотивував тим, що «уряд необхідна перебудова», оскільки країна перебуває у складній ситуації. Пропозицію демократів про вотум недовіри уряду підтримали 125 депутатів, 15 голосували «проти», два — утрималися.

Тепер новий кабінет міністрів Хорватії має бути сформований за 30 днів. Якщо парламент не впорається із цим завданням, то президент країни Колінда Грабар-Кітарович, згідно з вимогами конституції, призначить дострокові парламентські вибори. А поки Хорватська демократична співдружність висунула на посаду прем'єра свого кандидата — Здравко Марича, який в уряді Орешковича очолював міністерство фінансів. Політичні партії обговорюють цю кандидатуру.

Олександр БІЛИК.

У Черкаському обласному художньому музеї відкрито виставку робіт відомого французького фотографа Жана-Франсуа Клостра «Іди і дивись», *дізналася наш власкор Ліна Лебеденко*

Для учнів Івано-Франківщини придбають 26 шкільних автобусів. Новий транспорт прибуде уже в липні. Переможцем тендера стало Луцьке ДП «Автоскладальний завод №1» ПАТ «Автомобільна компанія «БОГДАН МОТОРС». Нагадаємо, що 2014 року чимало військових з Прикарпаття через брак транспорту вимушені були добиратися в зону АТО на шкільних автобусах, більшість з яких відновити неможливо, *повідомляє наш власкор Галина Брухаль*

Вирішують долю місцевих ПТУ

Кожне шосте профтехучилище планують ліквідувати цьогоріч на Херсонщині. Через відсутність попиту на робітників певних спеціальностей та коштів у місцевих бюджетах закриють ПТУ у Бериславському, Генічеському, Каховському районах, ще одне — в обласному центрі. Однак навіть за таких умов дефіцит фінансування профтехосвіти в регіоні перевищує тридцять мільйонів гривень. Тому «оптимізація» торкнеться і деяких спеціальностей, які, за висловом начальника обласного управління освіти і науки Євгена Криницького, «віджили своє».

Немає визначеності і з тим, чи повинні органи місцевого самоврядування повністю взяти на себе витрати з утримання тих профтехучилищ, які зберегти. Скажімо, у Новій Каховці дефіцит коштів для ПТУ становить 13 мільйонів 640 гривень до кінця цього року. Водночас лише кожен п'ятий учень є мешканцем міста, а решта — приїжджі з сусідніх районів. Відмовляти їм у прийомі на навчання не можна, бо для вихідців з бідних родин та сиріт це — чи не єдиний шанс здобути спеціальність і можливість чесно заробляти на хліб. Крім того, на базі ПТУ за направленнями районних центрів зайнятості проходять перекваліфікацію безробітні — загалом 239 осіб.

Тому частина депутатів обласної ради підтримала ідею солідарного фінансування профтехосвіти для підготовки кваліфікованих робітників за спеціальностями, які є для регіону пріоритетними. Це фахівці для верфей, сільського господарства та переробних підприємств, а також для обслуговування оздоровниць і туристичної галузі — кухарі, гіди, адміністратори. Утім, яку суму виділять з обласного бюджету за цією статтею витрат, ще не визначилися.

Ще один варіант виживання для ПТУ — укладати прямі угоди на підготовку молоді за певними спеціальностями на замовлення місцевих підприємств. Та поки вони не виборсалися з кризи, на великі доходи від таких угод сподіватися годі.

Випускникам профтехучилища у центрах видають і власні сертифікати, що додає їм шансів на працевлаштування у престижні будівельні компанії та дилерські структури.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ФАКТ

У ПТУ Херсонщини навчається 650 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, 58 інвалідів, 590 вихідців з багатодітних родин. Держзамовлення на підготовку робітничих кадрів торік становило 4789 осіб.

Створили мистецьку енциклопедію Полтавщини

У Полтаві презентували дві книги чергового тому обласної енциклопедії «Полтавіка», присвячені образотворчому і декоративному мистецтву. Автором ідеї та керівником цього масштабного проекту став директор Центру досліджень історії Полтавщини Олександр Білоусько. Фінансується він із обласного бюджету за програмою випуску соціально значущих видань.

Окрім згаданого вже вийшов том «Релігія і церква», ще два («Мова і література» та «Архітектура») готові до друку. Представляючи вагому в усіх значеннях слова мистецьку складову енциклопедії, знаний дослідник і педагог Олександр Білоусько нагадав про її, так би мовити, кількісні параметри. Вони вражають. Адже йдеться про дві книги великого формату загальним обсягом 1624 сторінки, де розміщено 719 тематичних і 4316 біографічних статей, 10556 ілюстрацій, зокрема 5230 кольорових репродукцій.

Усе те готували до друку понад півсотні авторів, серед яких були мистецтвознавці, архівісти, історики, археологи, географи та краєзнавці. Вони зібрали «під одним дахом» відомості про митців, пов'язаних із полтавським краєм, та їхні знакові твори, а також про головні етапи мистецького процесу в регіоні від найдавніших часів до сьогодення. І, звісно, послуговуючись сучасною методологією досліджень, аналізували взаємні впливи та «вписували» ті чи інші явища й особистості в контекст європейської та світової культури.

Презентацію мистецького тому «Полтавіки» відкривало тріо бандуристок «Вишиванка» обласної філармонії.

При цьому з'ясувалося, що Полтавщина, як Україна загалом ніколи не були такими собі «провінційними довжиками» до «стовпів» цивілізації. Інша справа, що протягом століть бездержавності наші справді визначні здобутки у царині культури та мистецтва, не кажучи вже про персоналії, нерідко просто «губилися», розчинялись у надто тісних «обіймах» імперій або навіть свідомо замовчувалися чи фальсифікувалися. Сьогодні їх доводиться очищати від того намулу й повертати додому. Такі енциклопедичні видання в цьому воістину незамінні помічники.

На йому унікальності, виступаючи на презентації, наголосив академік НАНУ, доктор мистецтвознавства Олександр Федорук. За словами останнього, таким виданням не може похвалитися жодна інша область. До не менш значущих аспектів цієї ґрунтовної праці привертали увагу науковці, художники, представники обласної влади та громадськості. Водночас автори тому та герої їхніх публікацій зазначали, що робота над новими дослідженнями неодмінно триватиме.

Згадані книги передадуть переважно до бібліотек краю. Водночас із їхніми електронними варіантами кожен охочий може ознайомитися на сайті «Полтавіки».

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.
Фото автора.

Повертають до повноцінного життя

Спеціалізована медико-санітарна частина № 19 МОЗ України відзначає своє 40-річчя.

Сьогодні в закладі виконуються складні та сучасні оперативні втручання, зокрема хірургічного та травматологічного профілю. Лікарня зайняла власну нішу та має унікальну спеціалізацію — ендопротезування суглобів та остеосинтез складних переломів. Використовується не лише світова практика, а й власні винаходи, на які отримано два патенти України. СМСЧ № 19 має першу категорію акредитації та ліцензію на медичну практику.

Та головне надбання закладу — це його висококваліфіковані працівники. Передусім ті, хто працює в медсанчастині від 40 років до 20 років: Білоконь А. Ф., Степанюк О. Д., Андрієнко Л. О., Бугай В. М., Марченко Н. М., Пшеничний А. П., Гордій Н. В., Пономаренко В. В., Линченко Д. М., Бричка Л. М., Ферман С. Г., Задворня О. О., Каракуліна О. І., Нотич З. І.

Під керівництвом головного лікаря, унікального хірурга, кандидата медичних наук Олександра Баркова колектив **(на знімку)** підтримує 40-річні традиції та чесно продовжує виконувати свою головну місію — берегти та повертати людям здоров'я, рятувати життя.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.
Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Щоб поліцщуки були здоровішими

У селі Нові Червища Камінь-Каширського району на Волині відкрили реконструйований фельдшерсько-акушерський пункт. Вартість проекту — 357 тисяч гривень. Частину коштів виділили Волинська обласна та районна ради, а 222 тисячі гривень вдалося залучити завдяки проекту ООН, над яким працювали місцеві мешканці спільно з районною владою. Зауважимо: поліське село Нові Червища розташоване в зоні ураження після аварії на ЧАЕС. Відтепер його жителі отримуватимуть медичну допомогу в більш комфортних умовах.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Вчаться економити на освітленні

У Вінниці відбувся семінар «Вуличне освітлення: проблеми і шляхи розвитку». Його учасники зазначили, що майже 90 відсотків вуличних ліхтарів у містах не відповідають вимогам ефективності. Витрати енергії на їх використання майже вдвічі вищі, ніж у розвинутих країнах Європи. Зменшити їх можна за рахунок заміни фізично застарілих ламп на світлодіодні джерела.

— Повну модернізацію джерел освітлення можна здійснити протягом п'яти — шести років, — наголосив ініціатор заходу, заступник директора Інституту фізики напівпровідників Віктор Сорокін. — Упровадження нових технологій забезпечить не тільки високу якість освітлення, а й зменшить викиди вуглекислого газу, дасть можливість економити кошти.

Учасники семінару ознайомилися з результатами реконструкції вуличного освітлення у Вінниці.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЦИФРА

27 тис. осіб зайнято в охороні здоров'я на Чернігівщині. Це становить 14 відсотків від загальної кількості працівників в області. Медичну допомогу населенню надавали майже 4 тис. лікарів усіх спеціальностей. Торік на стаціонарному лікуванні в медзакладах перебувало 279 тис. хворих.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Везуть вугілля і пральний порошок

На Хмельниччину підприємці везуть з-за кордону різноманітні товари. При цьому найбільше — двадцять відсотків від усього імпорту — доставляється з Польщі. Звідти постачають кам'яне вугілля, запчастини до автомобілів, мийні засоби, підшипники, автобуси, сталевий прокат. Не набагато поступається польському імпорт з Німеччини. Звідти до подільського краю іде промислове обладнання, сільгосптехніка тощо. Топ-постачальниками товарів є Швейцарія, Велика Британія та Нідерланди. Ці європейські країни продають обладнання для переробки сільгосппродукції, механізми для збирання сільгоспкультур, гербіциди, трактори, моторну оливу та полімери.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Суд зупинив крадія

На Запоріжжі підліток отримав п'ять років за систематичні крадіжки. Вперше 16-річного хлопця затримали за викрадення автомобіля. Зважаючи на юний вік, суд визначив йому умовний термін покарання. Не минуло й кількох днів, як він заліз у приміщення євангельської церкви та виніс звідти ноутбук. Невдовзі, прийшовши з «проповіддю», обікрав жінку. А вже вночі злодій проник до квартири, де поцупив 22000 гривень, 1750 доларів і телефон. Цього разу суд визначив злодію реальний термін ув'язнення. Адвокат засудженого подав апеляцію.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

На Тернопільщині розпочалася операція «Урожай», спрямована на легалізацію працівників сільськогосподарської сфери (УНІАН)

Особливе літо для «Смерічки»

До Івано-Франківщини на відпочинок у табір «Смерічка» приїхали школярі з усієї України (на знімку). *Цьогорічне літо для спортивно-оздоровчого комплексу Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника «Смерічка» — особливе.*

На першу табірну зміну, окрім місцевих діточок, прибули юні відпочивальники з 11 областей України, зокрема, дітки із Краматорська та Слов'янська. Загалом під час літнього періоду понад 1200 школярів матимуть можливість відпочити у таборі, розташованому в мальовничому гірському селі Микуличин. Оздоровчий комплекс працюватиме в режимі чотирьох табірних змін, які завершаться 22 серпня. А уже з 23 серпня «Смерічка» гостинно прийме на відпочинок викладачів і працівників університету та їхні сім'ї.

Характерним є те, що на відпочинок до «Смерічки», окрім українських дітей, їдуть їхні однолітки з-за кордону, що свідчить про зростання популярності оздоровниці і є запорукою її подальшого розвитку та зміцнення міжнародних зв'язків. Улітку разом із педагогічним колективом табору діятимуть дві команди американських волонтерів зі штату Техас (США), які працюють у таборі уже 19 років поспіль.

У рамках програми табірної зміни відбудуться різноманітні заходи патріотичного, розважального, спортивно-туристичного та гуртокового характеру. Зокрема, «Козацькі забави», «Смеречанські вечорниці», «Смеречанський зорепад», музично-пізнавальна програма пам'яті Володимира Івасюка «Пісня буде поміж нас», спортивні турніри з футболу, волейболу, баскетболу, настільного тенісу та інших видів спорту в рамках Малих смеречанських олімпійських ігор. Цікавинкою кожної зміни стануть такі програми, як «Україна — спадщина віків» та «Смеречанський бал».

Окрім цього, для дітей організують екскурсії до Ворохти, на Яблуницький перевал, до ТК «Буковель», Коломиї (Музей писанки), проведуть одноденні та дводенні туристичні походи зі сходженням на вершини гір Говерла, Хом'як, Синяк та полонини Явірник, Ліснова, Рокета, Бойкова.

Варто зазначити, що основу педагогічного колективу СОК «Смерічка» становлять викладачі, аспіранти та студенти ПНУ, які уособлюють поєднання багатого професійного досвіду та креативного потенціалу.

Як повідомив багаторічний директор табору професор Микола Соя, університет запросив на відпочинок двох молодших сестричок загиблого на київському Євромайдані Героя України, колишнього студента вишу Романа Гурика. Також за сприяння всеукраїнського фонду «Небесної Сотні» та інших благодійників на першій зміні відпочивають діти майданівців, учасників АТО з Прикарпаття, Львівщини та Київщини.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото надане прес-службою ПНУ.

ФОТОФАКТ

У Рівному з нагоди 30-ліття творчої діяльності відбувся творчий вечір народної артистки України, професора Рівненського державного гуманітарного університету Наталії-Марії Фарини «Благословенна мить пісенна». Свого часу співачку було визнано лауреатом конкурсу «Кращий голос України», який проводила газета «Голос України» в рамках звітних концертів областей.

Фото Олександра ХАРВАТА.

РЕГІОН: СУМЩИНА

У Глухові відбудеться фестиваль льону

За ініціативи міського голови Глухова Мішеля Терещенка у цьому місті на Сумщині відбудеться «Льон-фест». До обрання на керівну посаду він займався бізнесом, пов'язаним із вирощуванням та переробкою льону, тож тематична спрямованість фестивалю не випадкова. Захід триватиме два дні — 1 та 2 липня. Взяти участь у ньому можуть усі охочі. Єдина вимога: до Глухова треба приїхати у вишиванці або в одязі, виготовленому з льону. Організатори обіцяють гостям багато веселого та корисного. Працюватиме виставка, де можна буде не лише подивитися, а й придбати вбрання із льону. Для учасників фестивалю організують екскурсію на поле під Глуховом, де вирощують цю культуру.

Обласну газету позбавили редактора

Голова Сумської обласної ради Семен Салатенко звільнив з посади головного редактора газети «Сумщина» Сергія Мошу. Формулювання: за невиконання обов'язків, передбачених контрактом. Перед цим його двічі намагалися відправити у відставку на сесіях облради. Протягом кількох місяців з редакції комунального видання двічі у повному складі звільнялися співробітники. Вдруге це сталося на День журналіста. Через безперервні конфлікти з редакції не вибували поліція та швидка допомога, їх туди викликали з десяток разів. Працівники «Сумщини» на вимогу головного редактора написали загалом майже 200 пояснювальних, майже кожному керівнику оголосив 2—3 догани. Через це комунальне видання не змогло пройти передбачені законом щаблі роздержавлення і тепер може бути ліквідовано.

Банк крові для Охтирки

В Охтирці хочуть мати власний банк крові. Таке бажання озвучили медики центральної районної лікарні під час наради з представниками Сумського обласного центру служби крові. Працівники останнього пообіцяли у визначені дні приїжджати до Охтирки зі своїм обладнанням. Що більше донори здадуть крові та плазми, то дешевше коштуватимуть ліки для пацієнтів. На певному етапі виготовлені з крові препарати можуть взагалі стати безплатними. Така схема вже добре себе зарекомендувала у Сумах та Глухові.

ТИМ ЧАСОМ

Кров здають не лише люди, а й собаки, коли їхні чотирилапі «колеги» потрапляють у біду і їх треба рятувати. У Сюзанни брали кров уже 15 разів. Чотири роки вона живе у сумському притулку для собак, які не мають господарів. Волонтерка Товариства захисту тварин Світлана Жереб каже, що донором може стати не кожен собака. Є правила та вимоги: тварина повинна мати вікову зрілість (від п'яти років), вагу понад 25 кг, пройти вакцинацію від хвороб. У притулку Сюзанну поселили ближче до кухні, щоб було зручніше підгодовувати. Їй частіше за інших перепадає м'ясо. У Сумах портрет Сюзанни висить на центральній вулиці — Петропавлівській. Вона позувала для рекламного білборду «Візьміть друга з притулку». На жаль, ніхто її звідти досі не забрав, хоча собака має товариську і лагідну вдачу.

Володимир ЧЕРНОВ.

І рукопашний бій, і дискотека

У Кремінній на базі відпочинку «Лісова галявина» відкрито першу зміну всеукраїнського національно-патріотичного табору «Єдина країна». Протягом десяти днів школярі ознайомляться з методикою військово-патріотичного виховання молоді з орієнтацією на стандарти НАТО, пройдуть практичний курс з тактичної медицини, займатимуться стрілецькою підготовкою, штурмовим альпінізмом, рукопашним боєм.

Крім отримання навичок і знань, молодь відпочиватиме і розважатиметься. Для цього організовано дискотеки, різні змагання і, звичайно, традиційні багаття. Табір розрахований на те, щоб прийняти три зміни учасників. На першу зміну приїхали майже 70 дітей. За літо його відвідають понад 160 школярів з 14 областей країни.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Фото прес-служби Луганської обласної ВЦА.

ЕКОЛОГІЯ

Порушників «викрили» залишки деревини

Прикарпатські екоінспектори під час проведення планової перевірки на території Микуличинської сільської ради виявили засмічення берегів гірської річки Прут. За повідомленням прес-служби природоохоронного відомства, тут невідомі особи займалися деревообробкою, тож насмітили на площі майже 1500 квадратних метрів. За знайденими бирками, де було вказано серію та номери, вдалося з'ясувати походження відходів. Згідно з даними ДП «Лісогосподарський інноваційно-аналітичний центр Державного агентства лісових ресурсів України», технологічні дрова було вивезено з Кремінцівського та Озерянського лісництв Ворохтянського лісгоспу Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства.

Перевірка триває. Правоохоронні органи з'ясовують, як залишки деревини державного лісогосподарського підприємства опинилися на мальовничих берегах Пруту. Підраховуються збитки, завдані довкіллю. Готуються матеріали для відкриття кримінального провадження, адже засмічення земель у межах рекреаційних територій Карпатського регіону є порушенням чинного законодавства.

Вл. інф.

Вода в озерах небезпечна: купатися не можна

Дослідження Луганського обласного лабораторного центру санепідемстанції засмутили й спантеличили северодонечан: якість води в міських озерах Чисте й Паркове вкрай незадовільна за мікробіологічними показниками. Забруднення водойм значно перевищує припустимі норми. Зокрема, кількість кишкової палички в озері Паркове вища за припустимий рівень в 2,1 разу і в 5 разів — в озері Чисте. В 14 разів вище від припустимих показників мікробне забруднення річки Борової, причому в її піску виявлено яйця гостриць, а також Сіверського Дінця вище й нижче скидання стічних вод міста. За даними лабораторних досліджень вода водойм небезпечна для здоров'я відпочивальників.

Вл. інф.

Вивезення сміття під контролем

Голови районних адміністрацій Львова повідомляють, що постійно контролюють ситуацію щодо вивезення сміття. Наразі центральну частину міста (Галицький район) повністю очистили від побутових відходів, у решті районів — сміття збирають. У прес-службі міської ради зазначають, що на Сихівському масиві є незначне переповнення контейнерів з ПЕТ-пляшками. На львівському комунальному підприємстві «Транспортна фірма «Львівспецкомунтранс» розповіли, що у місті працюють 1223 майданчики для збору сміття. Його нині приймають чотири полігони.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львів.

Wi-Fi з'явиться на 10 перегонах київського метрополітену до кінця літа цього року (прес-служба КП «Київський метрополітен»)

ДЕНЬ

Зеленими мантіями до Трійці прикрасили пам'ятники у Тернополі. Святкових мантій удостоїлися Тарас Шевченко, Іван Франко, Данило Галицький, а Соломії Крушельницькій, окрім пелеринки, на капелюшок почепили зелений вінок. А ще до свят відомий художник Сергій Кузнєцов з різного непотребу змайстрував Кібер–Вуйка заввишки понад 10 метрів. Він стане символом «Галицької дефіляди», яка проходитиме у дні Трійці. На відвідувачів чекають майстер–класи з приготування страв із дикорослих рослин, конкурс господинь з випікання сухого печива за власними рецептами, швидкісного ліплення вареників та їх поїдання, *інформує наш власкор Людмила Наконечна*

Трійця ділить навпіл Зелений тиждень

Зелені свята для багатьох є одним із найулюбленіших свят. Літо набирає сили, заповнюючи все буянням зелені. Тож не дивно, що в цей день прикрашають своє житло зеленим гіллям. Ця традиція ще й досі залишається живою, коли перед ворітьми чи на порозі хати ставлять молоді деревця, квітчають помешкання гіллям та татарським зіллям. У містах частіше обмежуються букетом аїру. Але це не робить свято менш радісним і сповненим життя. І в цей же день віряни йдуть до церкви, віддаючи свою шану Божественній Трійці. Багато хто навіть не розділяє ці свята, а їх назви сприймають просто як синоніми. Хоча насправді вони мають різне походження.

Традиційно так збіглося, що наші предки відзначали Зелені свята протягом цілого тижня. Розпочинались вони за три дні до Трійці і закінчувались через три дні після неї. Прихильники старослов'янських вірувань стверджують, що саме Зелені свята розпочинали літній сонячний цикл. Дехто заглядає ще далі: свято походить від давнього культу наших пращурів поклонятися деревам і квітам. Кажуть, що в Зелену середу можна було зустріти русалок. А Зелений четвер називали Мавським великоднем, коли теж пекли паски і фарбували крашанки.

Сьогодні ці традиції вже призабуті. Та все одно зазвичай у ці дні намагаються прибрати у хаті, дворі і навіть на вулиці. І досі у багатьох родинах дуже дбайливо ставляться до звичаю прикрашати помешкання зеленню, тобто клечанням. Звідси ще одна назва — Клечальна субота. Усе це наче символізує певне очищення і відродження душі і тіла. Так само, як після зими оживає і вступає у повну силу природа, так і людина живе за цим природним циклом.

Християнство принесло Зеленій неділі своє особливе забарвлення, оскільки з нею збігся День Святої Трійці. Як сказано у Євангелії, перед вознесінням на небеса Ісус Христос пообіцяв своїм апостолам, що до них зійде Святий Дух. Так і сталось у день П'ятдесятниці. Тоді апостоли знаходились усі разом і відчули шум, наче здіймалася буря. А далі з'явилися вогняні язики, котрі по одому осіли на кожного з апостолів. Так до них зійшов Дух Святий. Він остаточно переконав апостолів у триєдності Бога — отця, Сина і Святого Духа. А головне — закликав йти по світу і розповсюджувати святе учення і християнську віру. Для цього Святий Дух наділив апостолів знанням різних мов. Тому і вважається, що з цього моменту починається історія створення вселенської апостольської Церкви, від якої ведуть своє походження всі сучасні християнські громади.

У цей день церква пошановує саме триєдність божественного начала. Але в храмах так само, як і в простих оселях, нерідко можна побачити зелене клечання. Віками із Зеленими святами та Трійцею пов'язано чимало прикмет. Як розповіла керівник добре знаного на Хмельниччині молодіжного фольклорного гурту «Ладовиці» Ірина Телюх, саме до цієї неділі дозволялось водити гаївки. А потім наставала перерва аж до Івана Купала. У Хмельницькому вирішили підтримати цю традицію, влаштувавши міжнародний етнофестиваль «Ладовиці». На нього запросили творчі колективи з Грузії, Польщі, а також етнографічні гурти з Сумщини, Київщини, Львівщини. Розпочалося дійство святковою ходою колективів-учасників фестивалю центральними вулицями міста. Її супроводжували традиційні народні мелодії.

Під час етнофестивалю всі охочі могли долучитися до співу, ігор, хороводів.

— Ідея такого свята народилася давно, і ми кілька років готували публіку до цього, — розповіла Ірина Телюх. — Спочатку проводили невеличкі місцеві етнофестивалі, концерти, телевиступи. Два роки тому започаткували різдвяний фестиваль. А ось тепер проводимо його і в переддень Зелених свят, вийшовши вже на міжнародний рівень. Головна його ідея — аби всі почули і відчули дух старовинної сільської пісні.

Колективи і справді подивували своїм автентичним співом. Його гармонійно поєднали із роботою народних майстрів, коли провели майстер-класи та продемонстрували свої гончарні вироби, ляльки-мотанки, витинанки та інші вироби декоративно-ужиткового мистецтва.

Доповненням до пісень став майстер-клас традиційних українських, польських та литовських танців. Разом з учасниками фестивалю залюбки танцювали і дорослі, і малі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Щоб зберегти дивовижну красу

Напередодні Зелених свят у місті Корсунь-Шевченківському відбувся мистецько-екологічний конкурс-фестиваль «Мости над Россю» *(на знімку).*

Творчий тандем артистів та екологів склався одинадцять років тому. Його ініціатори задумали силою мистецтва пробудити у молоді, старшого покоління бажання стати на захист красуні-Росі та природи Надросся. Згодом до корсунчан приєдналися небайдужі митці та природоохоронці ще двох областей — Київської та Кіровоградської.

Щороку учасники фестивалю не тільки беруть участь у концертах та круглих столах, а й мандрують стежками ландшафтного корсунського парку, милуються скелястими плесами Росі та островів, зустрічаються з активістами природоохоронного руху.

— Тут, на берегах Росі, — каже голова журі фестивалю, відомий київський поет-пісняр і земляк корсунчан Владлен Ковтун, — самі народжуються вірші і мелодії. Чарівнішого місця, овіяного бузковим серпанком, наповненого пахощами чебрецю і материнки, я не знаю. Зберегти цю дивовижну красу, закохати у неї майбутні покоління, виховати синівське ставлення до матері-природи — одне із завдань нашого фестивалю.

Популярність «Мостів над Россю» щороку зростає. У цьому впевнений і земляк корсунчан, народний артист України, лауреат Шевченківської премії Олесь Харченко. Це означає потребу суспільства у патріотичних піснях, на захист довкілля та рідної землі.

— Вважаю, — каже Олесь Харченко, — що корсунський фестиваль має всі перспективи стати всеукраїнським мистецько-екологічним заходом. У чарівному місті на березі Росі він звучатиме особливо проникливо і натхненно.

Кращу пісню про «замріяну Рось» виконав вокальний гурт «Інтегро» з Черкас, який і став володарем диплома І ступеня. Гран-прі присудили черкаському чоловічому квартету «Орфей» та Тетяні Кулі із селища Шрамківка Драбівського району. Десятки інших нагород переможцям фестивалю стали гідною відзнакою за душевне виконання пісень, у яких звучала любов до батьківської землі та рідної природи.

На фестивалі відзначили також активістів-природоохоронців. Нагороду з рук голови місцевої організації Всеукраїнської екологічної ліги Олександра Майдаченка одержала учасниця «Мостів над Россю» Ніна Іваненко. Вона живе на вулиці Корсунці і дбайливо доглядає, обсаджує квітами джерело, яке напуває кришталевочистою водою півміста. Директор місцевого радіо «На хвилі Корсуня» Галина Добровольська вручила спеціальний приз-сертифікат на туристичну подорож колективу районного будинку культури на чолі з директором Галиною Вірченко за роботу у царині мистецтва та екології.

Окрасою гала-концерту стали виступи професійних співаків: Олеся Харченка, бандуристки Світлани Мирводи, народного артиста України Олександра Дзюби, черкаського жіночого тріо «Барви».

Людмила ЯРОВА,
Ліна ЛЕБЕДЕНКО.

Черкаська область.

Фото Людмили ЯРОВОЇ.

Татарське зілля: і для обряду, і для користі

З якою рослиною у вас найбільше асоціюється свято Трійці? Швидше за все, з аїром, або як його ще називають, татарським зіллям. Коли ця рослина потрапила в Україну, достеменно невідомо. Зате є точна дата появи його у Відні. Це сталося 1574 року. А передісторія така. З Османської імперії сюди возили якісь дуже смачні солодощі. З чого вони — ніхто не знав. Тож можна собі уявити, як зрадів ботанік Клузіус, директор ботанічного саду, коли отримав від дипломата в Константинополі шматок кореневища, придатного для посадки. Перше розчарування було через три роки, коли новосел зацвів. Квітки були дрібні й геть невиразні. Ботаніки назвали рослину Acorus calatus, тобто «негарна тростина». А потім було нове розчарування. У ботанічному саду побував польський лікар і страшенно здивувався, нащо тут посадили цю татарську траву, яка в Литві росте скрізь по берегах водойм.

У Польщі теж прикрашають помешкання цією рослиною, теж називають татарським зіллям або татараком. Це ще один доказ того, звідки ця рослина з'явилася в наших краях. А коли? Ясно одне: давно. Бо цей вид не дає насіння, розмножується тільки вегетативно. Тож не міг за короткий час зайняти великі території. В одній з польських публікацій написано, що татари, везучи з собою запаси води, кидали туди кореневища аїру — це ароматизувало її, сприяло збереженню. А потім, коли викидали, ця рослина обживала нові території. Українські джерела стверджують, що татари вірили: аїр у затруєній воді рости не може, тому возили з собою і кидали у всі водоймища.

На Клечальну суботу долівки українських хат не випадково встеляли татарським зіллям. Це мало не тільки естетичне чи обрядове значення, а й дезинфікувальне. А ще відлякувало шкідливих комах. Одяг у скринях перекладали гіллям аїру — від молі.

Під час виготовлення парфумів ефірна олія цієї рослини служить для закріплення ароматів. Витяг з кореневищ використовується при виготовленні мила, жувальних гумок, ополіскувачів рота. З них готують чай, у невеликих кількостях використовують як приправу при приготуванні різних страв, напоїв.

А серед них є і дещо несподівані. У Польщі алкоголь із сильним ароматом, виготовлений з татараку, називають кальмусівкою (від уже згадуваного латинського calamus). А ще в Польщі знають татарчівку скочівську (Скочів — місто недалеко від Чехії). Історія татарчівки досить давня. Стверджують, що сягає 18 століття. А почалося з того, що настоянкам кореневищ татарського зілля на алкоголі стали приписувати лікувальні властивості, передусім щодо шлунково-кишкового тракту.

До речі, Інтернет — і український, і наших сусідів-поляків — рясніє пропозиціями придбати татарське зілля.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Віками із Зеленими святами та Трійцею пов'язано чимало прикмет

Діалог Донеччини із країною

Мистецька акція «Донеччина-UA: Перезавантаження» завершилася в Києві. Протягом трьох днів творчі колективи області представляли культурний потенціал регіону. Це найбільший за два роки творчий «десант» донецьких митців у столиці.

Вистава «Слава Героям!» за п'єсою українського драматурга Павла Ар'є, яку представив на сцені Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка Донецький академічний обласний російський драмтеатр (Маріуполь), має всі шанси стати візитівкою області. Це перша в театрі вистава українською мовою, тема якої близька глядачам. У лікарняній палаті на сусідніх ліжках опиняються двоє ветеранів Другої світової. Один із них — колишній солдат Червоної армії, другий — боєць УПА **(на знімку)**. Їхні діалоги перегукуються із сьогоденням суспільства, пораненого війною.

Голова Донецької обласної державної адміністрації Павло Жебрівський вважає, що мистецька акція не просто звіт області, а діалог Донеччини з великою Україною.

В Українському домі в рамках акції тривала виставка майбутніх скульпторів братів Олександра і В'ячеслава Гутирів. Як матеріал для роботи митці обрали... кам'яну сіль, яку видобувають на Донеччині. А в завершальному гала-концерті взяли участь кращі аматорські колективи з Маріуполя, Сартани, Волновахи, Добропільського району, Бахмута, Краматорська.

— У нашому центрі продовжують працювати всі колективи, відбуваються заняття та концерти. Ми не зупинялися навіть під час загострення бойових дій. Останнім часом трохи змінилася спрямованість заходів: головний напрям — національно-патріотичне виховання. Без цього нині неможливо. У рамках проекту «Український Донбас» до нас приїздить багато митців із Івано-Франківської, Львівської та інших областей. І сприймають їх добре. Дуже прикро, коли кажуть, що на Донбасі мешкають «не такі» українці. Це все неправда, — переконана Людмила Шушман, заступник директора Волноваського районного центру культури і дозвілля, яка приїхала до столиці з народним пошуково-дослідницьким фольклорним гуртом «Заграйярочка».

Ліна КУЩ.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Серед ворожих сил тисячі кадрових офіцерів РФ

Околиці Мар'їнки — найгарячіша точка на фронті.** За даними прес-центру АТО, **останню добу (станом на 17.06) бойовики понад 10 разів відкривали там вогонь. Укріплення ЗСУ поблизу Красногорівки окупант обстрілював з БМП та зенітної установки ЗУ-23-2, а згодом долучив ще й важкі міномети та двічі вів вогонь з танка. На Маріупольському напрямку російські терористи лупили поблизу Широкиного, Водяного, Гнутового, Славного і Новотроїцького з кулеметів великого калібру та гранатометів різних систем. Неспокійно було і на інших напрямках.

Про те, яка ситуація на передовій, **розповів боєць ЗСУ (місце дислокації — район ДАП)**: «Ситуація погіршується. Лише за останню добу до нас прилетіло до сотні мін. Луплять окупанти з Донецька. В основному провокації відбуваються вночі. Вдень більшменш спокійно. Крім снайперів і артилерії, тут постійно діють диверсійні групи бойовиків. Часто підбираються до наших позицій на відстань до 100 м і ведуть вогонь на виснаження. Також ведуть неприцільний вогонь по житлових будинках. Однак найгарячіше недалеко від нас — поблизу Авдіївки та шахти «Бутівка». Гаряче і на позиціях навколо. На жаль, є у нас там і «200», і «300».

Як повідомив днями ЗМІ Секретар РНБО Олександр Турчинов, серед ворожих сил на Донбасі тисячі кадрових офіцерів РФ. За його словами, нині а зоні АТО діють понад 40 тисяч російських військових, найманців та бойовиків. «На окупованих територіях діють два «армійські корпуси». Їх командний склад — кадрові російські офіцери, і більше половини — російські найманці та контрактники. Чисельність цих корпусів — близько 35 тисяч осіб. Ще близько 9 тисяч — бойові російські частини. При цьому створений вже і третій корпус, укомплектований російськими кадровими військовими частинами, розташованими вздовж неконтрольованої частини українсько-російського кордону, який виконує функції оперативного резерву. На озброєнні «армійських корпусів» перебувають сотні одиниць техніки. Тільки у 1-го і 2-го армійських корпусів на озброєнні перебувають близько 500 танків, до 900 одиниць бронетехніки, близько 800 артилерійських і реактивних систем. Додайте до цього потужні угруповання у Криму і вздовж усього українсько-російського кордону», — заявив він.

На акцію протесту вийшли родичі контрактників

Матері, дружини, сестри, наречені тернопільських контрактників зібралися минулого четверга на акцію протесту під стінами місцевого «Білого дому». Жінки з різних районів області організувалися через соціальні мережі. Вони просили місцеву владу посприяти у поверненні додому солдатів-контрактників, термін дії контракту яких давно закінчився. Не вимагали негайної демобілізації, оскільки розуміють, що в час ведення бойових дій це неможливо, але хотіли б хоч якоїсь ясності у питанні, скільки ще служити їхнім рідним.

Син Жанни Сергеєвої підписав контракт на три роки ще в 2011-му. Без його відома Міноборони продовжило контракт на невизначений період. Чоловік служив у найгарячіших точках. Коли повернеться додому — невідомо. Всі намагання жінки обстояти права сина не увінчалися успіхом. «Виходить, він має лише обов'язки і ніяких прав», — констатує вона.

Чоловіка педагога Оксани Поліщук того дня якраз відправляли на схід. Жінка переживає, адже в армії він захворів на гепатит С. Трохи підлікувався у Львівському шпиталі, лікарі дали всі документи, проте їх до уваги не беруть. Термін контакту також давно закінчився.

Ні адвокати, ні суди не хочуть братися за подібні справи, а скільки триватиме так званий особливий період, на який посилаються в Міноборони, невідомо. Жінки написали лист-звернення до Президента. Перший заступник голови облдержадміністрації Іван Крисак, який вийшов до учасників акції, пообіцяв надіслати його до Києва. Наступного тижня заплановано провести зустріч народних депутатів від Тернопільщини з родичами контрактників, щоб на законодавчому рівні спробувати врегулювати це питання.

Учасники акції обстоюють права рідних.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.
Фото автора.

На Закарпатті промаркують туристичні маршрути

Закарпаття — єдина в Україні область, яка за міжнародною шкалою оцінки сприятливих можливостей для розвитку туризму відповідає європейським стандартам. Ліси займають більше половини території області, що, безумовно, є активним рушієм для розвитку саме пішохідного туризму. Мальовничі краєвиди та ландшафти, безліч історико-архітектурних пам'яток — усе це вабить туристів із різних куточків України та Європи. Але, на жаль, сьогодні гостро постає питання безпеки подорожуючого, це насамперед зумовлюється відсутністю єдиних загальнодержавних стандартів, які б чітко регулювали маркування туристичних маршрутів та шляхів.

Так, за ініціативи начальника Закарпатського обласного управління лісового та мисливського господарства (ОУЛМГ) Валерія Мурги сьогодні в актовому залі управління відбулося засідання на тему: «Знакування (маркування) туристичних маршрутів (шляхів) та формування єдиної мережі туристичних маршрутів». На засіданні були присутні керівник Закарпатського ОУЛМГ Валерій Мурга, директор Департаменту економічного розвитку та торгівлі Денис Ман, представники лісової і туристичної галузей, райдержадміністрацій, екскурсоводи та волонтери. Головною метою засідання є приведення придорожньої та туристичної інфраструктури області у відповідність до європейських стандартів, оскільки наявність прозначкованих маршрутів є одним із показників рівня розвитку туризму в державі. Також говорили про необхідність формування єдиної мережі туристичних маршрутів, маркування маршрутів, що пролягають територією лісових масивів, наявну систему туристичних шляхів у Закарпатській області. Окрім того, це сприятиме значному покращенню рівня безпеки та захисту туристів під час проходження гірськими місцевостями чи орієнтування на невідомих територіях.

Валерій Мурга під час зустрічі висловив зацікавленість у розвитку співробітництва з представниками туристичної та лісової галузей та наголосив на необхідності збільшення потоку туристів і створення сприятливих умов для охочих відпочити й ознайомитися з місцевими «родзинками».

— За офіційною інформацією, територією Закарпаття простягаються понад 180 туристичних маршрутів (понад 2900 км), більша частина з яких — з відсутніми маркуваннями, деяка частка з них була промаркована і підтримується на основі «Європейських стандартів», які є найбільш придатними та зрозумілими як для туриста-початківця, так і профі, незважаючи на інші системи маркування, які є рекомендаційного характеру з боку держави. Хочу зазначити, що закарпатські курорти мають величезний потенціал для туристів, але треба побудувати нові та відремонтувати старі рекреаційні пункти, привести в належний стан мисливські будиночки, тобто створити всі належні умови для комфортного відпочинку туристів і промаркувати стежки та озобити оглядові майданчики. Усе заплановане буде роботи за власні кошти державних лісогосподарських підприємств, — наголосив головний лісівник Закарпаття.

У свою чергу, директор Департаменту економічного розвитку та торгівлі Денис Ман під час зустрічі зауважив:

— Представникам туристичної та лісової галузей варто розвивати співробітництво в питаннях маркування туристичних шляхів, створення спільних заходів і маршрутів та багатьох інших аспектах туристичної діяльності в держлісфонді Закарпаття.

Він особливо наголосив на необхідності розвитку співпраці в питаннях створення сприятливого туристичного інформаційного поля, реклами туристичного бренду і маркування. «Ми зацікавлені в просуванні рекламного продукту Закарпаття, розвитку сільського та зеленого туризму і його можливостей спільно з лісівниками».

За результатами засідання було визначено основні етапи для подальшої дії стосовно обговорюваних питань, які в найближчий час необхідно буде виконати задля забезпечення в першу чергу безпеки подорожуючих.

Прес-служба Закарпатського ОУЛМГ.

Генеральний прокурор України Юрій Луценко представив нового очільника прокуратури Львівщини. Керівником структури став старший радник юстиції Юрій Квятківський, *інформує наш власкор Христина Горобець*

Керівник апарату Сумської ОДА Дмитро Живицький запропонував паспортизувати кожну земельну ділянку, яку використовують для вирощування сільськогосподарських культур. У паспорті мають зазначатися всі хімікати та органічні добрива, що вносяться в ріллю. Місцеві фахівці переконані, що цю вимогу треба закріпити законодавчо, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Любов без взаємності

До питання про нерівноправне партнерство

«Ви зателефонували до приймальні комунального підприємства «Житлосервіс». З вами говорить автовідповідач. Облиште, будь ласка, ваші надії після звукового сигналу».

З міського фольклору

Схоже, що кожна нова столична влада любить киян більше від попередньої. Якщо незабутній Леонід Михайлович свої почуття до них дозував, віддаючи перевагу довірливим та зговірливим бабусям-старенькім, то його наступники пройнялися ідеєю більш масштабно: краще життя — всім і кожному. Без вікових чи гендерних підтекстів. Так прочитувався і заклик жити по-людськи у рідному місті, котрим супроводжувалися розтиражовані восени 2012 року портрети чергового градоначальника.

Заперечень не було — боронь Боже, навпаки. День у день наше буття переконує, що кардинальне поліпшення його якості на всіх напрямах, включаючи комунальний, — проблема не дискусійна, вона критично перезріла й продовжує загострюватися. І для того головне місто держави, щоб виявляти ініціативу та прокладати курс у таких складних, важливих і потрібних справах. Тільки бажані уточнення. Бо велике, не перестаємо повторювати вслід за знаменитим поетом, бачиться не лицем в лице, а на відстані. Особливо у періоди політичних збурень та передвиборних ристалищ, що заполонюють країну білбордами, з яких гламурні й не надто особистості несуть у народ своє, заповітне. Не завжди, втім, успішно через зростаючу обізнаність народу в лукавих піарівських тонкощах.

У цьому разі дещо розпливчасто сприймався сам предмет розмови: спектр уявлень про це «по-людськи» неоглядно широкий. До діаметральних протилежностей, якщо дивитися, приміром, з гордовитого порше або обшарпаної маршрутки. Для одних межа мріянь не сягає далі скупого метражу з умовними вигодами у престарілому гуртожитку-хрущовці, а когось не зовсім влаштовує записане на безробітну тещу багаторівневе палаццо — і, можливо, не одне — з підігрівом підлог, зимовим садом та купою інших наворотів. Час такий, суцільні контрасти і світлотіні. **Кесарю кесареве, а слюсарю слюсареве як дзеркало нашого поступу до торжества соціальної справедливості. Столичні колізії та смисли відбиваються в ньому зі стомлюючою око різкістю.**

Ще спонтанні дебати у згаданих маршрутках і на дворових лавках точилися довкола мотивації вкидання такого душевного слогана в маси на третьому році фактичного перебування його авторів біля мегаполісного стерна. Коли не зайве було повідати місту і світу — чітко, без марнослів'я — не про анонси-аванси у стилі «Кращому транспорту в Києві бути!», а про зримі ознаки просування до заявлених інфраструктурних цілей та відчутні набутки на цій дистанції, якщо вони мали місце. Не педалюючи, з влаштуванням опереткових дійств, на натужному завершенні епопей, у яких довго, нудно і небезкорисливо вовтузилася «молода команда». На кштапт реконструкції багатостраждального швидкісного трамвая. Тим паче за наявності вже власних дороговказів, і серед них — програми реформування житлово-комунального господарства, датованої вереснем 2010-го.

Результати її реалізації досі інтригують городян не менше, ніж навіть вічнозелена тема кнопок і пальців, із застосуванням яких голосуються рішення в сесійній залі Київради. Стабільно не видатні, скажімо так, результати. **Потік звернень у річищі «ЖКГ» не міліє і за теперішнього складу керманичів — спеціально для цього діалогу призначена, на підмогу міському контакт-центру, лінія «15-57», яка теж покректує від перевантаження.**

Нарікаючи на рутинні негаразди та аварійні сюрпризи, заявники дедалі частіше і акцентованіше переймаються питанням, за що ж конкретно вони платять де-юре і що дефакто отримують натомість. Оскільки й найзразковіше, вчасне та до копійки, дотримання фінансових зобов'язань перед виконавцями і постачальниками послуг не гарантує захисту від примх комунальної погоди, які роблять стольний град малопридатним не лише для комфортного, а й просто нормального та безпечного життя. А заодно нівелюють, знебарвлюють багато що з його освячених віками образу, колориту і духу — тієї чарівної субстанції, сутність якої сформульована стисло, ємко і на всі часи: «Як тебе не любити, Києве мій!» Пароль, здатний брати за живе скрізь і в будь-якій формі, включаючи панно на понурій недобудові біля станції метро «Лівобережна». Щоправда, вже замінене такою ж величезною рекламою.

Мова про комфортність не випадкова, це неодмінна окраса лексикону не одного покоління великих і малих столичних начальників, а також охочих до їхніх крісел. Винайдено особливий показник — індекс комфорту життя (ІКЖ), поліпшення якого стало, разом зі зростанням валового регіонального продукту, ключовим орієнтиром Стратегії розвитку Києва до 2025 року. Серед невиразних, не у всьому зрозумілих і повитих романтичним флером віх — культурної височини (у проекті називалася долиною), дніпровської перлини чи міжнародної гавані штаб-квартир — цей блок вирізняється підкреслено жорсткою конкретикою: ІКЖ намічалося підвищити в 1,8 разу. Саме так, із точністю до десятих.

Як захоплено сказав би інший відомий поет, розмаху кроки саженні. Тільки забувати, не розпочавши, або засувати в довгу шухляду хронічним недофінансуванням програми і проекти у нас навчилися не гірше, ніж без кінця їх клонувати та вихваляти під прапором реформ. А далекобійна Стратегія, хоча й пишеться з великої літери, взагалі документ невизначеного статусу, на що вказувалося при обговоренні. Амбітний факультатив, втоплений у презентаційному шумовинні і завислий у вакуумі з відходом головного свого промоутера та пропагандиста. Голоси про заморожування планів розвитку міста не змовкають, безгрошів'я навідліг б'є і по поточних, насущних та невідкладних його потребах.

Пафосно прогнозований на найближчу перспективу поворот, гідний увійти, за ще пам'ятними розлогими інтерв'ю, до підручників з історії Києва, так і не вимальовувався, магія крутих чисел та хльостких фраз блякне в режимі он-лайн під натиском житейської прози. Що підтвердилося невдовзі після прийняття Стратегії. Проваление з оглушливим тріском тестування нежданим березневим снігопадом і нічний аврал задля порятунку дамби на Бортницькій станції аерації, грязе-окріпний гейзер з вирви в асфальті поблизу мосту Патона й обрушена разом із пасажирами у піковий ранковій круговерті платформа міської електрички — треба бути дуже великим оптимістом, щоб здогадатися, котрий із перелічених пасажів наблизив до доленосного повороту та грядущого комфортного благоденства загалом.

Кілька миттєвостей однієї весни, різнорідних і взятих навмання, дружно підтвердили, і це повторюватиметься знову і знову: не той розгін, щоб злетіти з аутсайдерського стану до топ-компанії провідних східноєвропейських столиць. Прикро, навіть коли повірити, що зіставних за параметрами природних катаклізмів у тутешніх місцях не спостерігалося з часів наполеонівських походів чи Батиєвого нашестя. Адже стихії випробовують на міцність, і куди моторошнішими та жорстокішими їхніми проявами, міста й людей по всій планеті. **Наслідки ураганів, заносів, повеней вдаліше попереджувалися там, де співгромадян піднімали проти біди і вели за собою мобілізовані їхньою довірою мери. Впливаючи, даруйте за тривіальний стереотип, словом, ділом і самою своєю присутністю.** Від «столиці світу» Нью-Йорка до крихітного саксонського міста Пірна.

Чому аналогічні телесюжети не народилися на берегах Дніпра — постфактумна скоромовка про плідність паралельного віденського візиту О. Попова цю інформаційну прогалину не усунула, лише приростивши перелік уже накопичених неясностей, що, як зазвичай, пішли водою в пісок. Безвучно й безслідно. Як і та екстраординарна, на наш погляд, обставина, що наступний за цим туристичний сезон і низку знакових подій та дат на чолі з 1025-річчям хрещення Русі українська столиця зустріла глухим парканом по периметру оглядового майданчика біля окільцьованого теж не кволою огорожею Маріїнського палацу, розвернутими під Володимирською гіркою нутрощами Поштової площі, яка пережила вже хтозна-яке за ліком і, на жаль, не остаточне відтермінування своєї реінкарнації, та надзвичайною ситуацією через зсуви грунту. Такого на скрижалях сучасної біографії Києва вочевидь ще не бувало, він наче повернувся спиною до всіх, місцевих і приїжджих.

Похитнути притягальну силу матері міст руських непросто, але дещо запам'ятовується і залишає осадок. Над парканом та заборонними приписами на ньому, які рідніли популярну оглядову точку з суворими режимними об'єктами, спантеличені туристи гамірно, хоча й незлобиво, кепкували. А от коментарі тих, хто відважувався долати смугу будівельних перешкод від Поштової площі до пам'ятника Магдебурзькому праву і назад, здалися не позбавленими сарказму.

За новітніх чудес телекомунікації неоднозначні судження та висновки вмить розносяться світом, обростаючи доповненнями й обертаючись репутаційними втратами. Представник єгипетської турфірми, який розвозив нас по готелях Хургади, спитав не без затинки від збентеження: чи правда, що у Києві платний вхід на кладовища? Нам теж стало ніяково. Хоча, на щастя, той ганебний номер у креативників із Хрещатика, 36 не пройшов.

Респект за несхвальний розголос, і не лише в цьому разі, п. Черновецькому зі співтовариством, проте вважати, ніби сумний їхній спадок уже зовсім позаду, було б наївно і передчасно. З того, що не помічають або делікатно стараються не помічати гості, а господарі притерпілися і звикли, склався міський побут, і опущена його планка припиняти цей свій рух не квапиться. Всупереч повторюваним до оскоми варіаціям щодо системних змін, які починаються зі столиці і слугуватимуть усезагальним надихаючим прикладом. Ця улюблена мелодія останніх правлячих істеблішментів залишається недоспіваною: надто вже часто вони перетасовувались. Один лідер провладарював з рекордом, пишатися яким навряд чи варто. Аж 41 день...

Що все це дало і що ще може принести — відповідей, навіть без постмайданного форс-мажору, вдосталь, вони навколо і поряд. У пішій, як модно з деякого часу висловлюватися, доступності. І просто під ногами, де спучується, просідає або вилущується, мов клавіші старого рояля, тротуарна плитка, укладена в радісному поспіху до Євро-2012. А паркани і щити, хиткі містки та смугасті сигнальні стрічки обжилися у межах міста настільки впевнено і міцно, що могли б претендувати на прописку в його гербі чи логотипі. Десь у куточку геральдичної композиції — як символи щорічних гримас опалювальних і пляжних сезонів, горбистих обширів, іменованих проїжджою частиною, раптово й надовго впадаючих у кому ліфтів та бювєтів, рукопашних під скандальними будовами. І, звісно ж, нав'язлих у зубах буруль, нелегітимних МАФів та дебаркадерів, що виявилися не менш живучими і невикорінними, ніж вітчизняна корупція або чужоземна шаурма.

Кияни оберемками збирають такі аргументи і факти, пропускаючи стратегічні одкровення батьків міста та громаддя їхніх планів крізь призму своїх будинків, дворів, кварталів і житлових масивів. У переломленні на мікрорівні велике постає виразніше, без напівтонів і вербальної ретуші. Дрібницями життя, проте перед ними пасує й найвисокомовніша риторика — товар сьогодні, правду кажучи, не дефіцитний.

Перехрестя неширoких і недовгих, але з інтенсивним рухом вулиць Іванова та Аїстова просилося до наочних посібників не лише через містечковий пейзаж, далекий від європейських стандартів, а столичних поготів. Зв'язаний недбалими вузлами огороджувальний пунктир у червоно-білій гамі комунального неблагополуччя, сяк-так причеплені до нього папірці та кострубаті дерев'яні конструкції виконували в сукупності одне завдання — відтіснити пішоходів на вузеньку, до півметра, стежину. З папірців, поки вони не вилиняли і не витріпалися дотла, можна було дізнатися, що прохід обмежено через можливе відшарування елементів фасаду та балконів. Актуальність пересторогі, висловленої адміністрацією КП «Липкижитлосервіс», підтримується чотирма навислими згори ветхими балконами, а перехожим, не наділеним спритністю циркових еквілібристів, залишалося балансувати біля бордюру, впритул до пролітаючих мимо та абияк припаркованих автомобілів. В сутінках і в негоду, з дітьми чи поклажею виникав повноважний екстрим.

Стоп-кадр розтягся на місяці й роки, і вже не пригадати, скільки оновлювалися, ставши непридатними, витратні матеріали. По сусідству встиг упасти — і не «елементами», а всією своєю масою — балкон будинку, який після відселення мешканців не раз горів і ще частіше, за чутками, перепродавався. **Без найгіршого обійшлося завдяки ранній порі. Щаслива, можна сказати, випадковість.** На відміну від драми під будівлею Транспортного університету навпроти, де сніжно-крижаною брилою з даху вбило жінку з літньої подружньої пари. Такий ось індекс комфорту в самому серці благословленного Печерська, неподалік від площі Слави і районної виконавчої влади, яка теж змінювалася за ці роки неодноразово.

Відомча логіка суха і прямолінійна, як таблиця множення. Коли бурульки та дерева валяться на голови перехожим, а люди і машини — в ями з холодною чи гарячою водою et cetera, питають передусім за сигнали й огородження. Далі прийнято посилатися на нестачу коштів. Притримуючи поза дужками те очевидне — неймовірне, що ЖКГ перетворюється (або вже перетворилося?) на найдобитіші задвірки міського середовища проживання при тотальному здорожчанні для користувачів. Не на відсотки, які виводять у деяких країнах на вулиці розгніванї протестні акції з вимогами відставки мерів, прем'єрів та урядів, — у рази! Адекватний позитив у Києві, одначе, забарився, і його навряд чи обіцяє осяжне майбутнє. Більше, ніж житлово-комунальні реалії, столичну спільноту хвилюють хіба що самопочуття нашої перманентно реформованої медицини та доля її пацієнтів.

«Інформуємо, що тротуари на перетині вулиць А. Іванова та Аїстова огороджено сигнальною

Магія крутих чисел та хльостких фраз блякне в режимі он-лайн під натиском житейської прози

стрічкою для запобігання травмування пішоходів в зв'язку з незадовільним станом балконних плит на фасаді будинку №21/17 по вул. А. Іванова» — реакція Печерської райдержадміністрації, повністю і з точністю до коми, на запит у міський контакт-центр. Браво «чільникам», які безтрепетно підмахують такі епістоли, та з'ясувати хотілося інше: чому йдеться лише про паперово-стрічковий антураж, а не про занедбані об'єкти старої забудови? Адже названа адреса не єдина, де письмово лякають «можливим відшаруванням», доки не зношуються і ці маячки. При тому, що ціна утримання будинків та прибудинкових територій — суверенної сфери діяльності і відповідальності комунальників — підвищувалася для їхньої клієнтури швидше, ніж інші графи у платіжках, які жваво спустошують родинні бюджети. Витяг із власної квартирної хроніки: 52 грн. 75 коп. за листопад 2006 року і 304 грн. 96 коп. на день, коли писалися ці рядки й гуркотіли громи нової цифирної грози. Збільшення обслуговуваних площ за вказаний період помічено не було.

Гумористам надокучило вправлятися у припущеннях, куди йде та чим повертається до слухняних і терпеливих платників данина, витрушувана з їхніх гаманців тарифними кульбітами. На кшталт того, що двірницькі зарплати ось-ось зрівняються з міністерськими, сніг у дворах згрібають інвентарем з деревини цінних порід і сходові клітки освіжаються ексклюзивними мийними засобами. А в зелених зонах, де вони ще вціліли, зростають заморські орхідеї. Або, у скромнішому варіанті, популярні свого часу в міських верхах і теж недешеві каштани сорту Бріоті, при показовій посадці яких приносилися в жертву сановні лакові штиблети. Про гучний конфуз із фальсифікацією елітних новоселів тоді ще ніхто не підозрював.

Бувалий двірник відмете з порога, збиваючись на політнекоректний тон, будь-яку з дошкульних фантазій. Посадові ж особи рангом вище притиснуть і присоромлять дотепників мантрами про економічну обгрунтованість тарифів. Незважаючи на подробиці, які з цим непробивним резоном не стикуються і, понад те, ставлять його під сумнів. Подібно до яєчні, підсмаженої в порядку експерименту взимку на кришці вуличного люка над аварійною магістраллю. Або смерчів, що сягають з-під землі вікон багатоповерхівок і розливаються на всю проїжджу та пішохідну широчінь. І незліченного числа не менш переконливих свідчень того, як спливають в нікуди гігакалорії тепла, кубометри води та все інше, що не доходить до міського житла. Додаючи неприємностей та незручностей його населенням і дедалі крутіше при цьому з них вимагаючи. Під акомпанемент стогонів про довжину труб, які відслужили своє ще в минулому столітті, потрібні для їх заміни асигнування з багатьма нулями, яких немає і ніде взяти, та про перебірливих інвесторів, що не поспішають сюди зі своїми капіталами.

Розмови нескінченні, як конвеєр комунальних дірок і процес їх латання, схожий на невесело висміюваний ямковий ремонт доріг. За затратністю, неефективністю і, висловимося м'якше, можливостями для зловживань. **У підсумку наше все, і комуналка залишається чи не найбільш характерним та непривабливим його втіленням у столичному сьогоденні.** Навіть зі скидками на нетривалість стажу УДАРної влади і завищені очікування після «космічного» мера й вервечки скороминущих призначенців. Світлих обріїв поки що не видно, а захмарені — зусібіч.

Паралельно здорожчанню догляду за рідною прибудинковою територією — про темпи можна судити з наведеного фрагменту — вона трансформувалася у мініверсію гоголівського Миргорода з набором різнокаліберних вибоїн, а після середнього дощику — застоялих до болотяної консистенції баюр. При вивішеному на видних місцях повідомленні про плани КМДА щодо її асфальтування з запрошенням мешканців долучитися до контролю за цільовим використанням коштів та якістю робіт. Так би мовити, паростки громадянського суспільства в окремо взятому дворі.

Сцени з дворових серіалів личать до класичних декорацій. Тільки замість милих Івана Івановича з Іваном Никифоровичем сваряться, скажімо, ПАТ «Київенерго» і ДП «Укржитлосервіс». Держпідприємство начебто заборгувало енергетикам, за що були відлучені від гарячого водопостачання обслуговувані його теплопунктом будинки. Незалежно від ступеня причетності господарів квартир до недоїмки. Тепленька повернулася на п'яту добу і то, певно, не без активності невинно постраждалих.

Пересічний за нинішніми мірками інцидент припав на грань весни—літа 2014 року, коли стрибнула вгору крива плати за газ. Пролунавши локальним і неголосним, але виразним дзвоником-попередженням: нічого обнадійливого не несе з собою і цей фінансовий наїзд. Ні зношеному та занедбаному господарству, ні міському люду, чиї стосунки з ним дедалі важче називати рівноправними. У тому прямому й головному сенсі, що **динаміка розрахунків за послуги та рівень комунального сервісу і далі рухаються протилежними траєкторіями.** Свічка горить з обох кінців, а генеральна лінія у цій царині продовжує йти врозріз із реакцією суспільства та експертними точками зору, оцінками й волаННями до влади. Оспівувана ж чиновницькими хорами економічна обгрунтованість тарифів, під брендом якої витискується останнє з кінцевого споживача, порівнянна зі зворотним боком Місяця — про неї багато говорять, але уявляють туманно. У тому числі кабінетні довгожителі та новобранці, що не покладаючи рук сапають цю ниву.

У непрозорості привільно схемам, заточеним на профіт торгівців послугами. За базарними законами — не плутати з ринковими. Коли невідомо з яких стель беруться норми споживання ресурсів і супутні їм тарифні ривки. Або тонус ледь теплих батарей конвертується в зубодробильні рахунки за центральне опалення, які оптом перекривають попередні платіжні піки. А затим стукає у двері революційна, інших епітетів реформатори у своєму ражі не визнають, новація: не збавляючи темпів оббирання масового споживача, знизити мінімально допустиму температуру міського житла до плюс 16°. Як зазначила спостережлива людина, одним малина вдаряє в голову, а інших ударяє по голові.

Ідея безславно луснула, проте факт, що вона відвідала чиїсь перегріті літнім сонцем голови, зайвий раз показав, на якому місці в них той самий споживач. І наскільки ефемерною є гранична червона риса не лише у тарифній політиці, а й у ставленні до тих, хто приймає на себе конвульсійні її викрутаси. Гублячись перед засиллям невідомих здирників і частоколом контор та конторок, якими вони обставилися. Контакт-центри і «гарячі лінії», що імітують разом зі своїми суміжниками доступність для населення, справно перефутболюють і гасять у своїх лабіринтах сплески його нерозуміння і несприйняття. За різними лекалами, але з однаково безвиходю для ущемленої сторони.

Зі свіжих доказів — листування, яке додалося в досьє до стосу оголошень про відключення тепла, гарячого та холодного водопостачання, електроенергії. Минулої осені будинкова опалювальна система почала виявляти ознаки життя лише з 22 жовтня, що не завадило «Київенерго» оцінити вартість своїх зусиль за ту декаду ледь не у півтора рази вище, ніж за весь наступний місяць. І майже у стільки ж, скільки за вже зовсім неласкавий грудень.

Після прохань до виконавця пояснити походження таких сум вони перетворюються у заборгованість. Кочуючи з платіжки у платіжку з тією ж регулярністю, з якою бомбардує енергетиків посланнями про перерахунок за ненадані послуги «Липкижитлосервіс». Звично призначений у цій скрипучій каруселі крайнім, розжалуваний з розряду підприємства в житлово-експлуатаційну дільницю і жодними важелями впливу, крім слізних чолобитних, відніні не наділений.

З тим опалювальний сезон і закінчився. Полишивши в аномальній квітневій теплині холодок нетанучих тривожних крижинок: **що ж у місті змінилося на краще, хто в ньому реальний та відповідальний господар і де шукати підтримки й захисту від підступності партнерів у сервісних мезальянсах, які не цураються повадок картярського шулерства?**

Питання недаремні, з таким багажем важко поспіти за оголошеною комунальною революцією і вберегтися від тих непередбачуваних її наслідків, проти яких сьогоднішнє монополістське безмежжя може здатися дитячою грою в ладоньки. Змінити доведені до колапсу ЖЕКи уже налаштовуються приватні керуючі, що будуть призначатися владою. Вузлик на пам'ять: у Росії з їх появою враз підвищився градус криміналізації цієї сфери. Хтось поручиться, що в нашому наскрізь корумпованому кліматі та при загальному безладі у країні вистоять і стануть повноцінною альтернативою й противагою цій інституції забалакувані вже не першою мерською командою об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ)? Не вітринно-показові, вирощені в тепличних умовах винятки, а вся строката і далеко ще не оформлена маса з різними потенціалами і своїми проблемами та ризиками, передусім кадровими. Це не єдина позначка на карті підводних каменів.

Окрім бравурних реляцій із стін мерії, самозвітів та обіцянок райдужних перспектив є ще й погляд збоку. Який безпристрасно відводить Києву за рівнем та якістю життя місця в другій сотні столиць і найбільших міст світу — поряд з представниками не особливо розвинених країн. У ностальгійних спогадах лишилися й авангардні рядки внутрішніх рейтингів. Навіч такий собі тьмяний ерзац, і ним кияни розплачуються за багаторічну, що передається естафетою, традицію, коли у центр ваги кладуть не стан справ у столиці, а внесок її електорату в результати президентських та парламентських виборів і позицію міського голови у тертях на державному Олімпі, які теж стали традиційними.

На всіх фронтах поки що без змін, і доводиться задовольнятися малим. Скажімо, зняттям рогаток на описаному вище печерському перехресті, де поселилася симпатична і вже популярна продовольча крамничка з запобіжною сіткою над входом. Усе інше, непрезентабельні балкони і страхання на стіні про небезпечну зону, збереглося незайманим. Зате перейменовано вулицю Аїстова, їй повернули історичну назву — Іпсилантіївський провулок. В дусі нашого категоричного часу, але спробуйте втиснути цю адресу в куцу графу казенного папірця чи розтлумачити комусь по телефону. Причому мешканці дізналися про неї з тих же платіжок: стосовно коректив у топоніміці з ними не радилися. Хоча тут усього пара будинків, і тепер, як стверджують місцеві жартівники, ім'я вулиці довше від неї самої.

Але це вже зовсім інша історія.

Олександр ФЕДРИЦЬКИЙ.

ЮВІЛЕЙ

Велика рідня Рильського

Минулого тижня київський літературно–меморіальний музей поета приймав гостей з нагоди свого 50–річчя

Хто не знає цю меморіальну садибу на Голосіївському узліссі? В цьому будинку Максим Рильський мешкав в останні роки життя (1951—1964). Ідея заснувати тут музей належить Олександру Дейчу, відомому мистецтвознавцю, близькому другу поета, та синам Богдану і Георгію, які передали державі в дар садибу батька у Голосієві. Оскільки партійна влада республіки видавати відповідну постанову не поспішала, Олександр Дейч вирішив діяти «через Москву». Листа до керівництва УРСР разом з Дейчем підписали відомий поет О. Твардовський, оперний співак І. Козловський. І лише після цього крига скресла. Музей було створено 4 травня 1966 року Постановою Ради Міністрів УРСР, а перших відвідувачів заклад прийняв 10 липня 1968-го.

Музейна колекція нараховує приблизно 33 тисячі одиниць зберігання, що включає твори образотворчого мистецтва, бібліотечний фонд, меблі та музінструменти. Стіни Голосіївського дому пам'ятають Остапа Вишню, Володимира Сосюру, Андрія Малишка, Юрія Смолича, Михайла Стельмаха, Левка Ревуцького, Георгія і Платона Майбород. Гостювали в домі Рильського молоді Іван Драч, Дмитро Павличко, Микола Вінграновський, Василь Стус, які ввійшли в історію як поети-шістдесятники. Відтоді музей підтримує традиції господаря Голосіївської садиби: шляхетність, гостинність, високу культуру спілкування з друзями та гостями. Щороку у вересні тут проходять літературні читання «Голосіївська осінь», а 19 березня, в день народження Поета, вірші звучать біля пам'ятника Рильському при вході в Голосіївський парк його імені.

Майже 900 листів та кілька десятків тисяч віршів надійшли на адресу музею з усіх регіонів країни під час проведення трьох Всеукраїнських поетичних вернісажів «Троянди й виноград». Цей найбільший конкурс поетів-аматорів колектив музею проводить разом із родинним фондом Максима Рильського. Приблизно 40 дописувачів віком від 12 до 90 років стали лауреатами й дипломантами конкурсу, отримали почесну відзнаку — кришталеву троянду.

Кажуть, поет живий, поки люди читають його вірші. Видання літературної та перекладацької спадщини — важливий напрям діяльності музею. Тільки минулого року, до 120-ліття з дня народження М. Т. Рильського, вийшли друком три його книжки.

У музейній вітальні відбуваються літературно-музичні вечори. Літературні читання «Голосіївська осінь» та зустрічі у меморіальній вітальні «Голосіївський мануар» особливо знані серед письменників, митців та студентів. Звучить знаменитий шредерівський рояль. Маючи музичний хист, Максим Тадейович частенько імпровізував на теми творів своїх улюблених композиторів-романтиків. Неодноразово поет акомпанував славетному тенорові, давньому другові Іванові Козловському.

Сьогодні в експозиції музею — приблизно 10 тисяч оригінальних експонатів, серед яких найчисленніша меморіальна бібліотека поета -майже 8 тисяч книжок, яку він почав збирати з 1920-х років.

Посаджені ще Максимом Рильським яблуні та груші, доглянуті колективом музею, й сьогодні вітають нас щедрими плодами. Поруч — сад XXI століття, молоді фруктові дерева, посаджені родиною та гостями, нагадують про спадковість традицій та неперервність життя.

Музей, як живий організм, приваблює й чарує своєю неповторністю, намагається бути сучасним і цікавим. Для різних категорій відвідувачів науковці розробили кілька науково-освітніх проектів. Для молодших школярів — інтерактиви «Таїна Голосіївського лісу» та «Знахідки на горищі». А «Розповіді про неспокій» та «Родинний альбом української історії» об'єднали студентство та науковців. Популярні лекції «про неспокій» допомагають подивитися на біографії відомих письменників і митців під кутом сучасності, усвідомити, що кожна людина є частиною великої історії.

Катерина АПРЕЛЬКО.

На знімку: Київський літературно-меморіальний музей Максима Рильського.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У непрозорості привільно схемам, заточеним на профіт торгівців послугами

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ Банк "Контракт" на електронному торговельному майданчику ТОВ "ПРОФЕСІОНАЛ"

Номер лотів:	№1527,1528,1529,1530
Коротка назва лоту/ номер кредитного договору:	Двокімнатна квартира, Нежиле приміщення, Трикімнатна квартира, Однокімнатна квартира
Місце проведення аукціону:	https://aykcion.com.ua
Дата проведення аукціону:	21.07.2016 року.
Час проведення аукціону:	з 11:00:00 до 12:00:00.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation /148-bank-kontrakt/4718-21072016-1

Оголошення, надруковане у газеті " ГОЛОС УКРАЇНИ" за № 62 (6316) від 6 квітня 2016 року, стосовно втрати свідоцтва про право власності на житло, видане відділом (органом) приватизації державного житлового фонду Святошинської районної державної адміністрації в місті Києві відповідно до розпорядження органу приватизації за № 1781 від 08.09.2004 року, за адресою: м. Київ, вул. Зодчих, 26, кв. 38, **вважати скасованим.**

Оскільки вищезазначене свідоцтво не було втрачене та не скасовано жодним державним органом України й знаходиться у Афоніна Олега Станіславовича.

ОГОЛОШЕННЯ
Про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" на електронному торговельному майданчику Товариства з обмеженою відповідальністю "СПЕЦІАЛІЗОВАНЕ ПІДПРИЄМСТВО ЮСТИЦІЯ"

Номери лотів: 198-199

Коротка назва лоту/номер кредитного договору: Рухоме майно у кількості 26 од.: (сортувальники банкнот, пакувальники, лічильники банкнот); Рухоме майно у кількості 45 од.: (сейфи, шафи металеві, шафи архівні)

Місце проведення аукціону: **https://sp-ust.in.ua/**

Дата проведення аукціону: 22 липня 2016 року.

Час проведення аукціону: з 10 год.00 хв. до 11 год.00 хв.

Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні): **http://www.fg.gov.ua /not-paying/liquidation/54-brokbiznesbank/4638-22072016-1**

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ЗАДОВОЛЕННЯ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ ТРЕТЬОЇ ЧЕРГИ ПАТ "АКБ "КИЇВ"

Відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) від 13 червня 2016 року № 994 уповноваженою особою Фонду на ліквідацію ПАТ "АКБ "КИЇВ"" розпочато задоволення вимог кредиторів третьої черги, керуючись вимогами статті 52 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Виплати здійснюються в безготівковій формі, шляхом перерахування коштів на рахунок кредитора, і до повного погашення заборгованості.

Довідкова інформація за номером ПАТ "АКБ "КИЇВ": +38 (044) 536 99 10.

Вважати паспорт громадянина України Глущенка Дмитра Віталійовича, 30 червня 1991 року народження, який виданий Києво-Святошинським РВ ГУ МВС України в Київській області 02 жовтня 2007 року, серія СМ №957382, втраченим.

Втрачений паспорт, серія: СМ 601808, отриманий: 26 січня, 2004 року, Білоцерківським РВ ГУ МВС України в Київській обл., на ім'я Денисевич Олени Олександрівни, вважати недійсним від 07 червня 2016 року.

Про припинення діяльності Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції

Відповідно до частини чотирнадцятої статті 4 Закону України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні" та рішення Вищої ради юстиції від 9 червня 2016 року № 1178/0/15-16 "Щодо діяльності Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції" Вища рада юстиції повідомляє про припинення діяльності Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції.

Компанія ДП Сантрейд

ПРОГОЛОШУЄ черговий КОНКУРС ПО ПІДБОРУ КОМПАНІЙ З НАДАННЯ ПОСЛУГ АВТОПЕРЕВЕЗЕННЯ (зернових та олійних) ВАНТАЖІВ В ПЕРІОД 2016-17 м.р.

Місце надання послуг: ММТП, термінал ТОВ Грінтур-Екс, м.Миколаїв та ПрАТ ДОЕЗ, м.Дніпро.

Період надання послуг: 01 серпня 2016 - 30 серпня 2017

У разі зацікавленості, просимо направляти Вашу заявку на участь у конкурсі до 16:00 "17" червня 2016 р. по київському часу на адреси ел.пошти: **yuriy.sharapaev@bunge.com** та **vladimir.bogdan@bunge.com**

Після отримання заявки, на вказані вами електронні адреси буде надіслана більш детальна інформація стосовно умов конкурсу.

Дата закінчення конкурсу: 25 липня 2016р.

Відповідно до рішення річних загальних зборів акціонерів (Протокол №50 від 21.04.2016) **ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "МАРФІН БАНК"** (ідентифікаційний код юридичної особи 21650966) (надалі - Банк) було внесено зміни до Статуту Банку стосовно місцезнаходження Банку, а саме: Україна, 68003, Одеська область, м.Іллічівськ, вул. Леніна, 28 на виконання вимог Постанови Верховної Ради України № 984-VIII "Про перейменування населених пунктів та районів" від 04.02.2016 р. та Розпорядження міського голови м. Іллічівськ № 80 від 10.02.2016 р., **змінено на Україна, 68003, Одеська область, м.Чорноморськ, проспект Миру, 28.**

Голова правління К. Г. Гой

Дзержинський районний суд м. Харкова викликає як відповідача Сокун Дівакара по цивільній справі №638/16782/15-ц (2/638/6641/16) за позовом Сокун Марії Юріївни до Сокун Дівакара, третя особа: опікунська рада адміністрації Шевченківського району Харківської міської ради, про позбавлення батьківських прав, на судове засідання, яке призначено на 02.08.2016 р. на 10.00 у приміщенні Дзержинського районного суду м. Харкова, кабінет 215, та повідомляє, що у разі неявки на судове засідання відповідача справу буде розглянуто за наявних у матеріалах доказів.

Суддя О. І. Шестак.

Втрачені документи - свідоцтво про право власності на квартиру № 14032 від 13.08.1996р., № 18-5168 від 02.06.2005р. та технічний паспорт, що розташована за адресою: м. Київ, вул. Гончара, 52, кв. 39, на ім'я Кава Єлизавети Яківни, вважати недійсними у зв'язку з втратою.

Втрачене свідоцтво на право власності на квартиру ККВ 53002, за адресою: м. Київ, вул. Русанівська набережна, 16, кв. 119, видане ГУ житлового забезпечення КМДА на ім'я Калайда В'ячеслава Дмитровича, вважати недійсним.

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "УКРГАЗПРОМБАНК" на електронному торговельному майданчику ТОВАРНОЇ БІРЖІ "АЛЬЯНС"

Номер лоту:	186
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитні договори № 36-КЛ/12-СТ, № 45-КЛ/12-ЗРВ, № 44-КЛ/12-СТ, № 49-КЛ/12-ЗРВ, № 70-КЛ/12-ЗРВ
Номер лоту:	187
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитний договір № 1219-КЛ/08
Номер лоту:	188
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитний договір № 180-К/11
Номер лоту:	189
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитний договір № 9-КЛ/11-Л
Номер лоту:	190
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитний договір № 5-КЛ/11-ТЕР
Місце проведення аукціону:	https://tb-alyans.com.ua
Дата проведення аукціону:	08.07.2016р.
Час проведення аукціону:	з 10:00 до 12:00 год
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation /113-ukrgazprombank/4701-931490

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "АКТАБАНК" на електронному торговельному майданчику ДП "СЕТАМ"

Номер лоту:	154070
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Майновий комплекс Мокрянський гранітний кар'єр, що розташований за адресою м. Запоріжжя, с.Креміно, буд.44 на родовищі граніту Мокрянське-II (включає в себе: гранітний кар'єр, завод з виробництва щебеню, склади готової продукції, адміністративні та виробничі завдання, склад ПММ з підземними ємностями, електропідстанція на 35 кіловольт, електропостачання та водопостачання, відвантаження залізничним і автомобільним транспортом, фізична охорона, відеоспостереження. До складу майнового комплексу входять 470 одиниць основних засобів: автомобілі 7 од., об'єкти нерухомості 6 од., обладнання для ведення виробництва 177 од., меблі 185 од., комп'ютерна техніка 19 од., інше обладнання та інвентар 76 од.). Площа земельної ділянки: кар'єр 53,6152 га., завод і відвали 72,2780 га.
Місце проведення аукціону:	https://setam.net.ua/.
Дата проведення аукціону:	05.07.2016
Час проведення аукціону:	09:00 - 18:00.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/39-aktabank/4692-05072016-1

Уповноважена особа ФГВФО на ліквідацію ПАТ "ЗАХІДІНКОМБАНК" та ТОВ "СП ЮСТИЦІЯ" оголошує відкриті торги з реалізації майна банку іншим фінансовим установам шляхом відступлення прав вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань в електронній формі на: https:\\sp-ust.in.ua

№ лотів	Найменування активу	Кількість	Початкова ціна продажу усіх лотів грн. (без ПДВ)
202 - 209	Право вимоги за кредитними договорами з фізичними та юридичними особами без/з забезпечення	9	13 374 472,07

Лоти № 208 - 209 виставляються до продажу на повторні торги зі знижкою 20%.

Лоти № 202 - 207 виставляються до продажу на повторні торги зі знижкою 30%.

Місцезнаходження об'єктів продажу: Кредитні справи позичальника знаходитися за адресою 43005, м. Луцьк, пр. Перемоги, 15. Детальний опис лотів знаходиться на сайті Організатора.

Учасники зобов`язані до початку проведення відкритих торгів (аукціону) ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні. Ознайомитись можна з 09.00 до 18.00 год. за їх місцезнаходженням після реєстрації учасника відкритих торгів (аукціону) та укладення договору про конфіденційність, попередньо зателефонувавши за номером 050- 923-35-80. Прийняття участі учасником у відкритих торгах (аукціоні) вважається, що останньому в повному обсязі відома інформація про права, які виставлені на торги (аукціон), а також наявність/відсутність документів, що підтверджують право вимоги (кредитний договір, договір іпотеки, застави, поруки тощо) та стан претензійно-позовної роботи.

УМОВИ ПРОДАЖУ:

Кожен учасник, який реєструється на відкриті торги, приймає правила проведення відкритих торгів на ТОВ "СП ЮСТИЦІЯ" та зобов'язується у разі визнання його переможцем сплатити винагороду, згідно протоколу та інформації на сайті: **https:\\sp-ust.in.ua,** за проведення відкритих торгів (аукціону) - шляхом вирахування суми із гарантійного внеску переможця відкритих торгів (аукціону), тексти яких розміщенні на веб - сайті Організатора: **https:\\sp-ust.in.ua.**

Учасники оплачують реєстраційний внесок за кожен лот в розмірі 500,00 грн., без ПДВ та гарантійний внесок в розмірі 10% без ПДВ, від початкової ціни на р\р 26008431152 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код ЄДРПОУ 39032967. Отримувач ТОВ "СП ЮСТИЦІЯ".

Відкриті торги відбудуться за наявності одного учасника. Учасниками відкритих торгів можуть бути фінансові установи (банки, або небанківські фінансові установи - юр. особи), крім кредитних спілок. Засоби платежу - національна валюта України (гривня). Крок відкритих торгів - 1% від початкової ціни лота.

Неподання, неповне подання обов'язкових документів, не підписання договорів та несплата гарантійного та реєстраційного внесків є підставою відмови в допуску та участі у відкритих торгах.

Переможець відкритих торгів (аукціону) повинен підписати протокол, провести повний розрахунок з продавцем, укласти договір про відступлення прав вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань. Усі витрати, пов'язані з укладенням та посвідченням договорів про відступлення прав вимоги і їх державною реєстрацією - покладаються на покупця - переможця відкритих торгів (аукціону).

Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті. Банківські реквізити продавця: р. № 32079109101002 в ОПЕРУ НБУ у м. Києві, МФО 300001, код ЄДРПОУ 19233095. Організатор конкурсу ТОВ "СП ЮСТИЦІЯ", т.(044) 337-01-89, працює щоденно з 10.00-17.00 крім вихідних, **https:\\sp-ust.in.ua.**

Час проведення відкритих торгів 08.07.2016 р. з 10.00 до 11.00. Місце проведення: **https:\\sp-ust.in.ua**.

Прийом заяв на участь у відкритих торгах та реєстрація учасників буде проводитись на веб-сайті ТОВ "СП ЮСТИЦІЯ", **https:\\sp-ust.in.ua** починаючи з дня оприлюднення цього оголошення. Кінцевий термін прийняття заяв, оплата реєстраційного та гарантійного внесків до 17-00 год. 04.07.2016р. (три робочі дні до дати проведення відкритих торгів), в електронному та документарному вигляді.

Табло

Футбол. Євро-2016. Фінальний турнір. Груповий раунд. **16 червня.**

Група B.

Англія — Уельс. 2:1. Ланс. «Боллар-Деліліс». 34 033 глядачі. **Рефері** — Фелікс Бриг (Німеччина). **Голи:** Варді, 56, Старрідж, 90+4 — Бейл, 42.

	В	Н	П	М	О
Англія	1	1	0	3 — 2	4
Уельс	1	0	1	3 — 3	3
Словаччина	1	0	1	3 — 3	3
Росія	0	1	1	2 — 3	1

Група C.

Україна — Північна Ірландія. 0:2. Голи: Макаулі, 49, Макгінн, 90+6.

Україна: П'ятов, Федецький, Хачеріді, Ракицький, Шевчук, Сидорчук (Гармаш, 76), Степаненко, Ярмоленко, Коваленко (Зінченко, 83), Коноплянка, Селезньов (Зозуля, 71). **Тренер** — Михайло Фоменко.

Північна Ірландія: Макговерн, Арон Г'юз, Кеткарт, Макаулі, Джоні Еванс, Стівен Девіс, Ворд (Макгінн, 69), Коррі Еванс (Макнейр, 90+3), Норвуд, Даллас, Вашингтон (Мадженніс, 84). **Тренер** — Майкл О'Ніл.

Рефері — Павел Краловец (Чехія).

Ліон. «Стад-де-Люм'єр». 51 043 глядачі. 22 градуси. Дощ, часом град.

***

Німеччина — Польща. 0:0. Сен-Дені. «Стад-де-Франс». 73 648 глядачів. **Рефері** — Бйорн Кейперс (Нідерланди).

	В	Н	П	М	О
1. Німеччина	1	1	0	2 — 0	4
2. Польща	1	1	0	1 — 0	4
3. Північна Ірландія	1	0	1	2 — 1	3
4. Україна	0	0	2	0 — 4	0

Англієць Даніель Старрідж (ліворуч) завдав переможного удару у ворота валійців, поруч — наймолодший учасник Євро-2016 Маркус Решфорд, якому на момент зустріч з Уельсом виповнилося 18 років і 259 днів.

Наш футбол у глибокій кризі

Відомий експерт, у минулому гравець київського «Динамо» і донецького «Шахтаря» Олександр Сопко поділився думками щодо поразки збірної України від команди Північної Ірландії:

— Усе стало на свої місця. На жаль, тепер буде багато критики, чимало фахівців казатимуть про те, що всі й так бачили. У нас не вибудувана атака, у нас атаки немає. У нас є контратака, за умови, що її дозволяє здійснювати суперник. У нас є гравці з індивідуальною майстерністю, які, якщо дадуть, можуть себе показати. Під час тиску суперника, під пресингом, під час гри суперника другим номером ми не навчилися нічого застосовувати. У нас на сьогодні немає в обоймі ні виконавців, ні гри.

За великим рахунком, ми не маємо на сьогодні збірної, яка б діяла в сучасній манері. Вона, як і весь наш футбол, перебуває в кризі. Національна команда й клуби, можливо, дали набагато більше, ніж наш футбол у цілому. І в Прем'єр-лізі, і в першій лізі, і в дитячому футболі. Ми вже забули, коли вигравали щось на дитячому рівні.

Ми в кризі і входимо в ще більшу. Дай Боже, щоб завдяки цьому чемпіонату в нас з'явилися нові паростки тренерських ідей, хороші футболісти. А головне — нам потрібне розуміння, що нам робити у майбутньому.

Багато галасу — й даремно

Збірна України вже після другого туру вибуває з боротьби на турнірі у Франції.

Нарешті припиняться потоки балаканини про те, які ми сильні командою, як гідно зіграли з Німеччиною. А насправді ми поки що найгірша команда на турнірі, бо не набрали жодного очка, не забили бодай м'яча. Але найприкріше те, що в зустрічі з Північною Ірландією проявилася наша волаюча безпорадність.

Так звані зірки, на яких ми майже молилися і покладали найбільші надії, не виправдали їх. У грі з північними ірландцями Коноплянка і Ярмоленко мали блідий вигляд, були безініціативними, а швидше більше шкодили, ніж творили.

Не краще від них діяли флангові оборонці, бо істотно не допомагали атакуючій групі, яка перебувала фактично на голодному пайку. Постійна втрата м'яча, якість безглузді навіси й неточні передачі викликали відчуття суцільного розпачу.

Нам в останні дні жваво розповідали, як прискіпливо розбирали манеру гри збірної Північної Ірландії. Особливий акцент начебто робився на виконанні суперником стандартів. Але перший гол залетів у наші ворота саме після, хай йому грець, стандартного положення, коли після розіграшу штрафного Макаулі ефектно вразив ціль головою.

Гарета Макаулі (ліворуч) із забитим голом Україні вітає Конор Вашингтон.

Звичайно, за логікою тренерський штаб мав оцінити ситуацію й провести заміни не по позиціях: Сидорчука на Гармаша, Коваленка на Зінченка, Селезньова на Зозулю. А, скажімо, ризикнути зіграти у два нападники. Адже треба було комусь забивати.

Значною мірою суперник побив нас завдяки неймовірній зарядженості на боротьбу. Він змагався за честь своєї маленької навіть не країни, а території. Ми ж убили собі в голову, що зможемо обіграти «біло-зелену армію» завдяки уявній перевазі в майстерності. А по суті в нас не було команди.

Виходить, що ми програли і в тактиці, і в налаштованості на гостре протистояння. Це підтвердив тоді поки що тренер збірної Михайло Фоменко, сказавши після матчу: «На полі не було колективу». Тому вже зараз зрозуміло, що потрібно будувати нову збірну. Її має очолити авторитетний і здібний фахівець-патріот зі здоровими амбіціями та новими ідеями. І більше треба довіри молодим талантам.

З м'ячем «тевтонський меч» Маріо Гьотце. Однак ні він, ні його польські супротивники м'ячів не забивали.

***

У матчі проти Німеччини збірна Польщі здобула бал у дуелі з чемпіонами світу й тим самим позбавила українців навіть теоретичних шансів на третє місце, а з цим — і надій на вихід до плей-оф Євро.

Поєдинок лідерів групи C, як і очікувалося, вийшов досить завзятим. Для Німеччини й Польщі це була вже третя очна зустріч протягом останніх двох років, і вони підійшли до неї з певною обережністю, що підтвердив перший тайм. Він вийшов без яскравих подій. Суперники так і не створили жодного по-справжньому гольового моменту.

Але все змінилося відразу після перерви. Команди мали по одній чудовій можливості вийти вперед. Якщо в першому таймі поляки більше концентрувалися на руйнуванні, то в другому почали організовувати досить гострі випади. Збірна Німеччини в боргу не залишилася, але вболівальники забитих м'ячів так і не побачили.

Зустріч завершилася, в принципі, закономірною нульовою нічиєю. Після цього результату Польща опинилася як ніколи близько до першого у своїй історії виходу з групи на чемпіонаті Європи, а Німеччина зберегла перше місце за додатковими показниками. Втім, доля лідерства у квартеті C вирішиться тільки в заключному турі, котрий відбудеться 21 червня.

Фото uefa.com.

У НОМЕР

Відкрили олімпійське селище

Як відомо, Ігри XXXI Олімпіади в Ріо-де-Жанейро (Бразилія) триватимуть з 5 до 21 серпня 2016 року. Днями вже відкрито олімпійське селище, в якому проживатимуть під час змагань члени делегацій країн—учасниць Ігор. Воно прийме понад 18 тисяч спортсменів—учасників Олімпійських та Параолімпійських ігор, а також офіційних осіб команд, співробітників та волонтерів.

Комплекс налічує 31 будинок та понад 3600 номерів. Вони будуть оснащені відеоіграми, музичними інструментами. Там можна буде отримати послуги косметологів та психологів. Окрім того, у селищі також розміщені багатоконфесійний релігійний центр, плавальні басейни і тенісні корти.

«Спортсмени готуватимуться до змагань, але разом обідатимуть, обговорюватимуть події на Іграх, святкуватимуть перемоги. Це буде сигнал розуміння, миру і поваги до всього світу», — сказав президент МОК Томас Бах.

Очікується, що перші спортсмени прибудуть до селища 24 липня. Україна своїх олімпійців на Ігри до Ріо-де-Жанейро урочисто проводжатиме 23 липня.

Турнірна хроніка

Стрільба з лука. Анталія (Туреччина). Останній олімпійський кваліфікаційний турнір. Жіноча збірна України в складі Вероніки Марченко, Анастасії Павлової та Лідії Січенікової буквально вскочила до потяга, котрий прямує до Ріо. Розігрувалися останні три путівки, і збірна України, вигравши змагання, здобула це право!

У кваліфікації наша команда показала лише п'ятий результат, але в основному турнірі українки відстріляли вище похвал. В 1/8 фіналу підопічні Віктора Сидорука обіграли данських спортсменок (6:0), потім дуже сильну збірну США (6:2), і, нарешті, у півфіналі було подолано команду Естонії (5:3), котра сенсаційно вибила з боротьби одного з головних фаворитів — збірну Німеччини. Нарешті, у фіналі кваліфікаційного турніру українки виграли в італійок — 5:1.

На Олімпіаді в Ріо-де-Жанейро Україну представлятимуть жіноча команда й три лучниці, а також один представник у чоловічому індивідуальному турнірі.

Бокс. Міжнародна Асоціація (AIBA) офіційно підтвердила право участі Дмитра Митрофанова (75 кг) в Олімпійських іграх 2016 року в Ріо-де-Жанейро.

Отже, Митрофанов став першим учасником від чоловічої збірної України на олімпійському боксерському турнірі та не братиме участі в ліцензійному турнірі в Азербайджані.

Нині наша національна команда перебуває у Баку, де вчора розпочався світовий ліцензійний турнір.

КУРІНЬ

№ 113 (6367) СУБОТА, 18 ЧЕРВНЯ 2016

Сьогодні у західних та північних областях України пройдуть дощі, місцями з грозами. Температура вночі 16—18 градусів тепла, вдень від 25 до 32 із позначкою плюс. У східних, південних областях та в Криму спекотно. Тут стовпчик термометра підніметься до 30—32 градусів. У Миколаївській, Запорізькій та Херсонській областях денна температура сягне плюс 34. У Києві дощ із грозою. Вітер південний, 5—10 м/сек.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ЧЕРВНЯ

1651. Розпочався найбільший бій під Берестечком під час національно-визвольної війни українського народу (1648—1654). **1754.** Закладено фортецю святої Єлизавети, яка стала відправною точкою майбутнього міста Єлисаветград (нині — Кіровоград). **1880.** Народився Володимир Галкін — генерал-хорунжий Армії УНР. **1939.** На Чернечій горі в Каневі відбулося врочисте відкриття Літературно-меморіального музею Т. Шевченка, а також пам'ятника на могилі поета. **1991.** Верховна Рада ухвалила Закон України «Про цінні папери і фондову біржу». **1992.** Пішов із життя Василь Водолажський — командир вертольота, полковник, один із перших учасників ліквідації аварії на ЧАЕС.

УВАГА: КОНКУРС!

Фото зі сторінки Фейсбуку Олени РОМАНЕНКО.

Що це означає?

Курінний після невеличких канікул нагадує: переможець цього конкурсу здобуває не лише славу, а й доважок до неї — 2016 гривень 16 копійок. Треба лишень у свій жартівливий кошик назбирати найбільшу кількість балів. За перше місце нараховується три бали, за друге — два, за третє — один. Переможцями цього «якутського» етапу стали: А. Чорний, Г. Макаренко та В. Момотюк. Отже:

1. Святкування зустрічі начальника Чукотки з начальником «ДНР» з приводу приєднання «ДНР» до Чукотки.

А. Чорний — 3 (5).

2. Будемо боротися за мир на Донбасі до останнього шахтаря — якута і бурята.

Г. Макаренко — 2 (4).

3. Захарченко запросив делегацію Якутії поділитися з керівництвом «ДНР» досвідом майбутнього виживання в місцях, де Макар телят ганяє.

І. Пата — 1 (14).

☞ Ось який він — гуманітарний конвой із Росії.

В. Момотюк (3).

☞ Якутська делегація в «ДНР» переймає досвід зі створення сепаратистського руху з виходу зі складу Росії.

В. Ігнатенко (10).

☞ — Ми так раділи, коли бігли до цього «корита». На жаль, воно порожнє.

В. Власенко.

☞ Переселенці з Росії — незабутній Кола Бельди із групою: Оймякон — «хорошо»! І олені — «хорошо»! А Донецьк — краще.

Т. Сільванович.

☞ Що далі війна, то більше хоробрих.

І. Заречняк (1).

☞ — Слава Захарджану-гоу і А...! Ви нам на приїскі Якутзолота доставляєте дармову робочу силу і устаткування, по простому: «Тяжмаш». А ми вам — вишитий халат, будете в ньому зустрічати свою дружину пізно вечері з роботи. Гарний «бартер»!

А. Кай (2).

☞ Жадібність золотокопачів перевищує страх бути в ящику з назвою «вантаж-200».

В. Бугаєнко.

☞ Володарі золотих копалень приїхали на заробітки до Захарченка, бо вони в сибірській глибинці не чули про «вантаж-200».

М. Варениця.

☞ — Йосипе Давидовичу, ставайте з нами!

С. Мефодовський (8).

☞ Хотів хтось стерти напис «ДНР»,
Та захистить його десант якут припер...

М. Капуста (2).

☞ «Чукча» приїхала організовувати офшори-банки.

Р. Муха.

☞ — Не переживайте, дружки-сепаратисти, що в нас холодно! Чекаємо на Захарченка і Плотницького в гості зі свитою! Коли вам буде амінь, то і сніги Якутію нагріють!

Р. Тимошейко.

☞ «ДНР» — вічна пам'ять. За упокій.

В. Гіболенко.

☞ Якутські «зелені чоловічки» приїхали в «ДНР» організувати «мирну» депортацію в Якутію (Саха) «захищених» Путіним російськомовних шахтарів і трактористів. За що боролися... На Донбасі — добре, в Москві — непогано, а в Саха — краще!

С. Заворозко (1).

У дужках зазначено кількість балів, які вже мають автори.

А тепер нове завдання.

— Кримський кабан-утікач на переправі?

Утім, у наших дотепників, як завше, своя версія на цей заплив...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото прес-служби ГУ ДСНС Херсонщини.

ДОШКА ПОШАНИ

Вопрєкі всячєскім віденським конвенціям...

Сергій Лавров, глава МЗС РФ (із виступу в Держдумі: поскаржився на неприпустиму жорстокість французьких поліцейських):

— Мав місце надзвичайно неприйнятний інцидент, коли було зупинено автобус із 40 російськими вболівальниками. Від них вимагали вийти для перевірки документів та ідентифікації особи... З'ясувалося, що французи вже були готові викликати спецназ для штурму автобуса...

Від чергового:

— Але спецназ вчасно спохопився! Він побачив у небі над автобусом... янгола в подобі... коня. Янгол-охоронець дико іржав, погрожував своїми копитами... з «іскандерами» замість підков. Ошелешений спецназ відступив... МЗС Франції вступив у переговори... з конем...

Дожити б!..

Віталій Кличко, міський голова Києва:

— Я запросив представників Європейської асоціації зоопарків, директора Берлінського зоопарку. Упевнений, що досвід та рекомендації європейських колег допоможуть нам зробити так, щоб Київський зоопарк відповідав найвищим світовим стандартам....

Від чергового:

— Нє, гарна штука! Може, хоч там (у сенсі, в зоопарку), кияни почуватимуться,.. як люди...

Блиск і злидні... прокурорів

Леонід Лісний, керівник Київської обласної «Спілки офіцерів України» (звернувся до Президента із проханням поновити на посаді колишнього заступника прокурора (діамантового) Київської області О. Корнійця. У листі йдеться про те, що... антидержавні сили звільнили Корнійця незаконно...):

— ...А сім'я незаконно залишена грошового забезпечення та, не маючи іншої матеріальної підтримки, змушена жебракувати у друзів та сусідів...

Від чергового:

— Тож коли побачите на вулиці жебрака чи жебрачку, зупиніться, поцікавтеся, чи, бува, він(вона) не з прокурорської сім'ї, а в разі ствердної відповіді подайте... брильянтиком! Бо іншим вони, сусіди кажуть, не беруть...

Фанфан Путьпан

Ігор Лєбєдєв, віце-спікер Держдуми РФ (про побоїще в Марселі й Мутка, міністра спорту РФ):

— Не бачу нічого страшного в бійці фанатів. Навпаки, молодці наші хлопці. Так тримати!.. А якщо б Мутко був із фанатами на трибуні, він би також поліз у бійку...

Від чергового:

— Нє, якби в цей час у Марселі був сам Путін, він узагалі розніс би не лише трибуни, а й увесь стадіон... ракетою «земля-земля»!..

Смєна клімату

Ігор Плотницький, глава «ЛНР» (про бізнес):

— Мною дано доручення розробити інвестиційний клімат...

Від чергового:

— Для чого вам витрачатися на дрібниці: дайтє поручєніє розробити... тропічний клімат у республіці! Щоб усюди росли... банани і прочая зєлєнь! А то мавп із гранатами — море, а годувати — нічим...

Популярна ніша

Ігор Шувалов, віце-прем'єр-міністр РФ, власник елітних квартир і будинків у Росії, Австрії, Великобританії (під час поїздки до Казані):

— Нам показали сьогодні квартири 20 квадратних метрів. Здається смішним, але люди придбавають таке житло, і воно надзвичайно популярне, і на ринку є ніша такого житла...

Від чергового:

— Так ваші люди на Донбасі пріобрєтают житло навіть менших розмірів, скажімо, два на півтора метра... Увесь світ жахається, а вам з Путіним подобається до смішного...

Чорні сотні... онлайн

Остап Семерак, міністр екології та природних ресурсів:

— Я хотів би, щоб потоки нафти, газу чи води з кожної свердловини відстежувалися онлайн...

Від чергового:

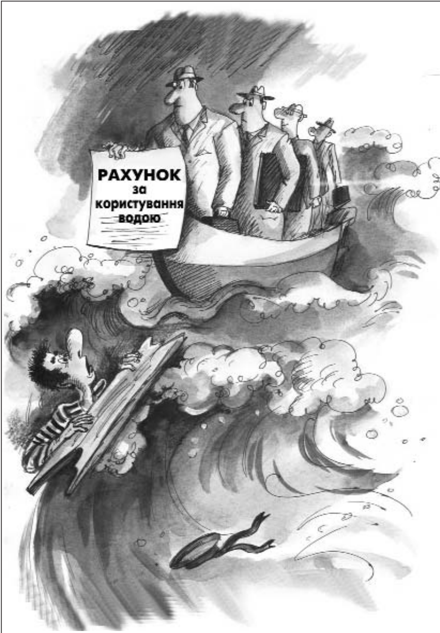
— Не бачу жодних проблем! Для стеження онлайн за свердловинами створюємо:

— підводну чорну сотню (ласти — обов'язкові);

— газову чорну сотню (парашут — обов'язковий);

— барельну чорну сотню (рідина для зняття макіяжу — обов'язкова)...

І головне — ідея має сподобатися шефу... Гройсману. Пе-Се... те, що в дужках, як пам'ятка, щоб не забули закласти видатки на спорядження в бюджет...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО, Георгія МАЙОРЕНКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Наступний номер газети «Голос України» вийде 22 червня 2016 року.

Над номером працювали: Ліна КУЩ, Алла ДОДАТКО, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 48060

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

